

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 13 ΙΟΥΛΙΟΥ 1965

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
131

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

4485. Περὶ μεταβολῆς τοῦ φόρου καταναλώσεως ἐπὶ τῆς βενζίνης καὶ περὶ τρόπου προσδιορισμοῦ τῶν δαπανῶν διακινήσεως τῶν ὑγρῶν καυσίμων καὶ τινῶν ἄλλων διατάξεων 1
4486. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων 2

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4485

Περὶ μεταβολῆς τοῦ φόρου καταναλώσεως ἐπὶ τῆς βενζίνης καὶ περὶ τρόπου προσδιορισμοῦ τῶν δαπανῶν διακινήσεως τῶν ὑγρῶν καυσίμων καὶ τινῶν ἄλλων διατάξεων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 9 Ἰουλίου 1965 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Ὁ κατὰ τὸ ἀρθρον 15 παράγραφος 1 ἐδάφιον β' τοῦ νόμου 4045)1960 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων φορολογικῶν νόμων κλπ.» εἰδικὸς φόρος καταναλώσεως ἐπὶ τῆς βενζίνης καὶ λοιπῶν εἰδῶν τῆς κλάσεως 27.10 ἐδάφιον Α' τοῦ νῦν ἰσχύοντος δασμολογίου, ὁρίζεται, ἀπὸ τῆς πρωίας τῆς 23 Δεκεμβρίου 1964, εἰς δραχμὰς πέντε χιλιάδας τετρακοσίας τέσσαρας (5404) κατὰ μετρικὸν τόννον. Τὸ ἐκ τοῦ φόρου τούτου εἰσπραττόμενον ἐκάστοτε ποσὸν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν τεσσάρων χιλιάδων τετρακοσίων πέντε δραχμῶν (4405) κατὰ μετρικὸν τόννον διὰ τε τὴν παραγομένην καὶ εἰσαγομένην βενζίνη.

Εἰς τὸν φόρον τούτον ὑπόκεινται καὶ τὰ ἤδη ἐκτελωνισθέντα καὶ εἰς χεῖρας τῶν ἐταιρειῶν ἐμπορίας καὶ διανομῆς πετρελαιοειδῶν, πρακτόρων καὶ πρατηριούχων αὐτῶν εὑρισκόμενα ἀποθέματα τὴν 23ην Δεκεμβρίου 1964. Ὁ τρόπος τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἀποθεμάτων τούτων καὶ τῆς συμπληρωματικῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου καθορισθήσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Βενζίνη ὑψηλῆς συμπίεσεως ἢ ἄλλων εἰδικῶν ποιότητων ὑποβάλλεται εἰς τὸν διὰ τὴν κοινὴν βενζίνη ἰσχύοντα ἐκάστοτε φόρον καταναλώσεως.

Ἡ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς γεωργίας, χορηγομένη ἐτησίως ποσότης βενζίνης, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 16 παραγράφος 2 τοῦ Ν. 3686)57 «περὶ ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς ἐνίων εἰδῶν καταναλώσεως κλπ.» ἐξακολουθεῖ ὑποβαλλομένη εἰς τὸ ἡμῖς τοῦ εἰδικοῦ φόρου καταναλώσεως, τοῦ ἰσχυόντος δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 15 παραγρ. 1 ἐδαφ. β' τοῦ Ν. 4045)1960, κατὰ τὴν 22.12.1964.

Ἄρθρον 2.

1. Διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου, ἐκδιδομένων εἰς τὰς ἀρχὰς ἐκάστου ἔτους κατὰ δὲ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος του, προσδιορίζεται τὸ συνολικὸν ποσὸν τῶν ἐξόδων διακινήσεως καὶ τῶν λοιπῶν στοιχείων, τὰ ὅποια ἐπιβαρύνουν τὸ κόστος διαχειρίσεως ἀποθηκεύσεως καὶ διανομῆς τῶν ὑγρῶν καυσίμων, ὑπὸ τῶν ἐταιρειῶν ἐμπορίας καὶ διανομῆς πετρελαιοειδῶν μέχρι τῶν πρατηρίων λιανικῆς πωλήσεως.

2. Πρὸς ἐξεύρεσιν τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον συνολικοῦ ποσοῦ τὰ ἐν αὐτῇ ἀναφερομένα στοιχεῖα κόστους δύναται νὰ προσδιορίζωνται καὶ εἰς ποσοστὰ ἐπὶ τῆς τιμῆς πωλήσεως πρὸς τὰς ἐταιρείας ἐκάστου καυσίμου ὑπο τοῦ κρατικοῦ διωλιστηρίου.

3. Διὰ τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 ἀποφάσεων προσδιορίζεται ὡσαύτως τὸ ἀνωτάτον ὄριον κέρδους, τὸ ὅποιον ἐπιτελεῖται νὰ πραγματοποιοῦν αἱ ἐταιρεῖαι ἐμπορίας καὶ διανομῆς πετρελαιοειδῶν καὶ τὰ πρατηρία λιανικῆς πωλήσεως ὑγρῶν καυσίμων, ἢ νὰ καθορίζηται ποσοστὸν μικτοῦ κέρδους καλύπτον τὰ κατὰ τὴν παραγραφὸν 1 στοιχεῖα κόστους καὶ πάσαν ἐν γένει δαπάνην τῶν ἐταιρειῶν ἢ τῶν πρατηρίων καὶ τὸ μαθαρὸν κέρδος αὐτῶν.

Ἄρθρον 3.

1. Τὸ ποσόν, καθ' ὃ δὲ μειωθῇ τελικῶς ἡ τιμὴ πωλήσεως τῶν ὑγρῶν καυσίμων ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ νόμου τούτου, προστίθεται εἰς τὸν ἐκάστοτε ἰσχύοντα φόρον καταναλώσεως ἐφ' ἐκάστου τῶν εἰδῶν τούτων καὶ εἰσπράττεται ὡς ἐνημέσιον ἐσοδον.

2. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν θέλουσι ρυθμισθῇ ὁ τρόπος τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐσόδου καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

*Άρθρον 4.

1. Η αγορανομική τιμή πωλήσεως της βενζίνης ύψους συμπίεσεως (PREMIUM) προς καταναλωτάς δικαιουμένους άτελους παραλαβής καυσίμων, καθορίζεται επί τη βάσει της τιμής διαδόσεως του Κρατικού Διυλιστηρίου της ισχύουσας κατά την 22 Δεκεμβρίου 1964.

Έν περιπτώσει αύξήσεως της κατά τας κειμέναις διατάξεις καθοριζόμενης έκαστοτε τιμής EX FACTORY του Κρατικού Διυλιστηρίου του προϊόντος τούτου, πέραν των πενήντα δραχμών, αύξάνεται αναλόγως και ή κατά τό προηγούμενον έδάφιον αγορανομική τιμή.

2. Δι' αποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών θέλουν ρυθμισθή τὰ της καταδόσεως υπό των εταιρειών πετρελαίου, εις πίστωσιν του παρά τη Τραπεζή της Ελλάδος τηρουμένου λογαριασμού «Ελληνικών Δημόσιον - Έσοδα Κρατικού Διυλιστηρίου», της τυχόν προκυπτούσης διαφοράς μεταξύ της κατά την 22.12.64 ισχύουσας τιμής διαδόσεως του Διυλιστηρίου και της ανά τρέμηνον καθοριζόμενης έκαστοτε τοιαύτης.

3. Αί διατάξεις των άνωτέρω παραγράφων έχουσιν εφαρμογήν και επί πωλήσεων δι' έλεύθερον εμπόρευμα εις περιοχήν Δωδεκανήσου.

*Άρθρον 5.

1. Έκ του Πίνακος του Παραρτήματος Ι της κυρωθείσης διά του Νόμου 4226)1962 Συμφωνίας της συνστάσεως Συνδέσιν μεταξύ της Ελλάδος και της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητος διαγράφονται τὰ ακόλουθα είδη:

Δασμολογική κλάσις 40.11

Έδάφιον Α'. Έπίσωτρα:

1. Δι' αυτόκίνητα ποδήλατα, άεροπλάνα, έλκυστήρας και παντός είδους τροχοφόρα.

α) Πλήρη ή συμπαγή μετά ή άνευ σιτηρών έλασμάτων.

β) Κοίλα περιλαμβανομένων και των έσωτερικών προστατευτικών ταινιών.

2. Ο δασμός επί των άνωτέρω ειδών όρίζεται από της 17 Μαρτίου 1965 και μέχρις 11 Ιουλίου 1965 εις 25% κατ' άξίαν και από δε της 12 Ιουλίου και διά μίαν έννεαετίαν εις 23ο)ο κατ' άξίαν, αναστελλομένης κατά την αύτην χρονικήν περίοδον της εφαρμογής του νύν ισχύοντος συμβατικού και γενικού δασμού επί των ειδών τούτων.

3. Κατά την διάρκειαν της έν παραγράφω 2 έννεαετούς περιόδου αναστέλλεται επίσης ή εφαρμογή των άρθρων 14 και 20 της Συμφωνίας Συνδέσεως διά τὰ έν τη παραγράφω 1 του παρόντος κατανοαζόμενα είδη, εφαρμόζεται δε και έναντι των χωρών της Ε.Ο.Κ. ο άνωτέρω δασμός 23ο)ο κατ' άξίαν.

*Άρθρον 6

Η διάταξις του εδαφίου 22 της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του Α. Ν. 896)1937, αντικαθίσταται ως ακόλουθος:

«22) Βιβλία ένδοικου και θρησκευτικού περιεχομένου και έντυπα έν γένει, μέχρι τριών χιλιογράμμων, εισαγόμενα διά ταχυδρομικών δεμάτων καθ' όρους, διατυπώσεις και περιορισμούς, ούς θέλει καθορίση απόφασις έκδοθησαμένη και δημοσιευθησαμένη διά της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως.

*Άρθρον 7.

1. Διά τὰ κάτωθι είδη, ή υπό του άρθρου 1 του Ν. Δ. 4359)64, και υπό τας έν αύτῳ καθοριζόμενας προϋποθέσεις, προβλεπομένη άναστολή ισχύος δασμών, επί ενίων ειδών διατροφής, παρατείνεται από της λήξεως της ισχύος του άρθρου τούτου και μέχρι της 28ης Φεβρουαρίου 1965.

α) Βοοειδή ζώντα της δασμολογικής κλάσεως 01.02.

β) Κρέατα βοοειδών και βουβαλοειδών της δασμολογικής κλάσεως 02.01 Α1α και

γ) Τυρόν φέτα της δασμολογικής κλάσεως 04.04 Β1.

2. Διά τὰ κάτωθι είδη ήτοι: α) Κρέατα νωπά βοοειδών, δασμολογικής κλάσεως 02.01 Α1α και β) Τυρόν φέτα, δασμολογικής κλάσεως 04.04 Β1, εισαγόμενα από 22 Άπριλίου μέχρις 22 Μαΐου 1965, υπό τας έν παραγράφω 1 του παρόντος προϋποθέσεις, ο υπό του Τελωνειακού Δασμολογίου Εισαγωγής προβλεπόμενος δασμός, εφαρμόζεται μειωμένος εις τό ήμισυ.

3. Διά τὰ κάτωθι είδη ήτοι α) Βοοειδή ζώντα, δασμολογικής κλάσεως 01.02, β) Κρέατα νωπά βοοειδών, δασμολογικής κλάσεως 02.01 Α1α και γ) τυρόν φέτα, δασμολογικής κλάσεως 04.04 Β1 εισαγόμενα από 22 Μαΐου 1965 και έφεξής, υπό τας αύτας ως έν παραγράφω 1 προϋποθέσεις, ο υπό του Τελωνειακού Δασμολογίου προβλεπόμενος δασμός άναστέλλεται έξ ολοκλήρου.

4. Διά τὰ κάτωθι είδη τυρών ήτοι: α) κεφαλοτύριον κοινόν και β) κασέρι της δασμολογικής κλάσεως 04.04 Β2 εισαγόμενα από 22 Μαΐου 1965 και έφεξής, υπό τας αύτας ως έν παραγράφω 1 προϋποθέσεις, ο υπό του Τελωνειακού Δασμολογίου Εισαγωγής προβλεπόμενος δασμός, εφαρμόζεται μειωμένος εις τό ήμισυ.

5. Από της 1ης Ιανουαρίου 1965 και έφεξής αναστέλλεται ή ισχύς των δασμών των προβλεπομένων διά τὰ κατεψυγμένα κρέατα βοοειδών, βουβαλοειδών, προβατοειδών και αίγοειδών, των δασμολογικών κλάσεων 02.01 Α1β και 02.01 Α2β.

6. Κυρούται ή κατωτέρω παρατιθεμένη ύπ' αριθ. 214)63 πράξις Υπουργικού Συμβουλίου (ΦΕΚ 227)63 τ. Α'), περί συνεχίσεως της άναστολής της ισχύος των δασμών, των προβλεπομένων διά τὰ κατεψυγμένα κρέατα, βοοειδών, βουβαλοειδών, προβατοειδών και αίγοειδών των δασμολογικών κλάσεων 02.01 Α1β και 02.01 Α2β.

Πράξις Υπουργικού Συμβουλίου ύπ' αριθ. 214 της 13.12. 1963 περί συνεχίσεως της άναστολής της ισχύος των δασμών των προβλεπομένων διά τὰ κατεψυγμένα κρέατα.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Έχον ύπ' όφιν: α) την μεταβατικής ισχύος διάταξιν της παρ. 2 του άρθρου 6 του Ν.Δ. 4088)60 «περί Τελωνειακού Δασμολογίου Εισαγωγής» (ής ή ισχύς πατεράθη μέχρι της 31.12.1963 διά του άρθρου 18 του Ν. Δ. 4257)62 και της ύπ' αριθ. 161)11.12.62 πράξεως του Υπουργικού Συμβουλίου κυρωθησομένης διά νόμου), σχετικώς με την δασμολογικήν μεταχείρισιν των εκ του έξωτερικού εισαγομένων κατεψυγμένων κρεάτων, β) τας έν τη έπικειμένη λήξει της ισχύος της ως άνω διατάξεως, γενομένης επί του αύτου ως άνω θέματος, εισηγήσεις των αρμοδίων Υπουργών Οικονομικών, Εμπορίου και Γεωργίας, αποφασίζει:

Όπως από 1 Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1964 συνεχισθή ή άναστολή της ισχύος των δασμών των προβλεπομένων υπό του Δασμολογίου διά τὰ κατεψυγμένα κρέατα (βοείων, προβάτων και τραγείων) των δασμολογικών κλάσεων 02.01 Α1β και 02.01 Α2β.

Η παρούσα πράξις, δημοσιευθήσεται διά της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως και κυρωθήσεται νομοθετικώς μερίμνη του επί των Οικονομικών Υπουργού.

7. Αί διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και έν Δωδεκανήσω διά τούς έν αύτῃ ισχύοντας δασμούς και λοιπούς φόρους εισαγωγής.

*Άρθρον 8.

1. Η υπό του άρθρου 2 του Α.Ν. 2087)39 «περί οργανώσεως ύπηρεσίας καυσίμων ύλών, παρά τῳ Υπουργείῳ Σιδη-

ροδρόμων και Αυτοκινήτων» ως τούτο μεταγενεστέρως έτροποποιήθη και συνεπληρώθη προβλεπόμενη εισφορά, επί των ύγρων εν γένει καυσίμων, αποτελούσα δημόσιον έσοδον και ανερχομένη σήμεραν εις δρχ. 1,80 κατά μετρικόν τόννον, βεβαιούται και εισπράττεται έφ' έξής εν τοις Τελωνείοις κατά τὰ δι' απόφάσεως του Έπαυργού των Οικονομικών ειδικώτερον ίρισθυσόμενα.

2. Διά κοινής απόφάσεως των Έπουργών Οικονομικών, Έμπορίου και Συγκοινωνιών, δύναται νά έγκριθῇ ή χορήγησης αδειών ιδρύσεως και λειτουργίας μέχρι 250 νέων πρατηρίων ύγρων καυσίμων εις την περιφέρειαν της τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης και την πόλιν της Θεσσαλονίκης, επ' όνόματι προσώπων ασκούντων αποδεδειγμένως την έμπορίαν στερεών καυσίμων εις τὰς ως άνω περιφέρειας. Αί άδειαι αύται χορηγούνται άνα μία εις τρεις έμπόρους στερεών καυσίμων και κατά σειράν προτεραιότητος καθοριζομένην βάσει του χρόνου άσκήσεως του έπαγγέλματος τούτων.

Διά της αύτης απόφάσεως καθορίζονται οι όροι και αι προϋποθέσεις χορηγήσεως των νέων αδειών ως και αι ειδικώτεροι υποχρεώσεις των νέων πρατηριούχων διά την δσον τὸ δυνατόν μεγαλυτέραν μείωσιν του κόστους των πετρελαιοειδών.

3. 'Η εις οίανδήποτε ποινήν καταδίκη, συμφώνως προς τὸ άρθρον 31 παρ. 4 του Ν.Δ. 136)1946 «περί κυρώσεως, τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του από 10)11.5.1946 Ν.Δ. «περί 'Αγορανομικού Κώδικος» επί νοθεύσεως βενζίνης ή πετρελαίου έσωτερικής καύσεως της δασμολογικής κλάσεως 27-10 έδάφια Α, Β, Γ και Ε συνεπάγεται αὐτοδικαίως την όριστικήν άνάκλησιν της άδειας έγκαταστάσεως και λειτουργίας της άντλίας βενζίνης, παρ' ή έτελέσθη ή παράβασις, ως και την άνικανότητα του καταδικασθέντος προς λήψιν νέας τοιαύτης άδειας ή προς άσκησιν του έπαγγέλματος του πράκτορος διανομής ύγρων καυσίμων επί πενταετίαν από της ημέρας της καταδίκης.

Έν 'Αθήναις τῇ 13 'Ιουλίου 1965

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΓΕΩΡΓ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤΕΦ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ, ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΤΛΟΣ, Ν. ΜΠΑΚΟΠΟΤΛΟΣ, Π. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΔΗΣ, Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ, Ι. ΖΙΓΔΗΣ, ΣΤ. ΧΟΥΤΑΣ, ΑΛ. ΜΠΑΛΤΑΤΖΗΣ, ΑΝΔΡ. ΚΟΚΚΕΒΗΣ, ΣΤ. ΜΠΙΡΗΣ, Δ. ΠΑΠΑΣΠΤΡΟΥ, ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΤΛΟΣ, ΜΙΧ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΚΩΝΣΤ. ΜΑΡΗΣ, ΜΙΧ. ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ, Α. ΣΠΑΝΟΡΡΗΓΑΣ, ΑΓΓ. ΑΓΓΕΛΟΤΣΗΣ, ΕΤΑΓΓ. ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ.

Έθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Έν 'Αθήναις τῇ 13 'Ιουλίου 1965

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Ν. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(2) ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4486

Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως φορολογικών και άλλων τινών διατάξεων.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Έχοντες υπ' όψει τὰς διατάξεις του άρθρου 35 του Συντάγματος και την από 9 'Ιουλίου 1965 σύμφωνον γνώμη της κατά την παράγραφον 2 του αυτού άρθρου 35 Ειδικής Έπιτροπής εκ Βουλευτών, προτάσει του Έμμετέρου Έπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν :

Άρθρον 1.

1. Είς τὸ άρθρον 33α του Ν. Δ. 3323)1955, ως τούτο ισχύει κατόπιν της προσθήκης της παραγράφου 3 του άρθρου 5 του Ν. Δ. 4444)1964, προστίθενται νέαι παράγραφοι 2 και 3 ως άκολουθως :

α2. 'Ως ειλικρινή κρίνονται τὰ βιβλία της έπιχειρήσεως, πλην των περιπτώσεων, αι όποίαι αναγράφονται εις τὸ άρθρον 53 του Κώδικος Φορολογικών Στοιχείων, και όσάκις αι διαπιστώσεις του Οικονομικού Έφόρου περιορίζονται : α) Είς παρατυπίας όφειλομένης εις παραδρομήν ή συγγνωστήν πλάνην και β) εις λάθη ή παραλείψεις, έφ' όσον τὸ λάθη και αι παραλείψεις αύται δέν όφείλονται εις πρόθεσιν του υποχρέου προς άπόκρυψιν των άποτελεσμάτων της έπιχειρήσεως του και ούσιαστικώς δέν επηρεάζουν τὸν προσδιορισμόν των άποτελεσμάτων της έπιχειρήσεως.

3. Λογιστικός προσδιορισμός του άποτελέσματος ενεργείται και όσάκις τὰ τηρούμενα βιβλία των έπιχειρήσεων, περιών αι διατάξεις της περιπτώσεως α' της άνωτέρω παραγράφου 1, ένφ περιέχουσι πάντα τὰ δεδομένα, βάσει των οποίων καθίσταται έφικτός ό λογιστικός προσδιορισμός του άποτελέσματος αύτων, τούτο δέν έμφανίζεται εις αυτά.

Όσαύτως, κατ' άνάλογον τρόπον προσδιορίζονται, υπό τὰς αύτάς προϋποθέσεις και τὰ κέρδη των έπιχειρήσεων, περιών τὸ πρώτον έδάφιον της περιπτώσεως β' της αύτης παραγράφου 1».

2. Έκ της περιπτώσεως β' της παραγράφου 2 του άρθρου 53 του Κώδικος Φορολογικών Στοιχείων, ως αύτη ισχύει κατόπιν της παραγράφου 12 του άρθρου 5 του Ν. Δ. 4444) 1964, διαγράφεται ή φράσις «δέν έτήρησε τὰ υπό των άρθρων 8 και 10 του παρόντος Κώδικος προβλεπόμενα βιβλία άποθήκης και παραγωγής προϊόντων ή».

Άρθρον 2.

1. 'Η διάταξις της παραγράφου 7, του άρθρου 6 του Ν.Δ. 4444)1964 αντικαθίσταται ως έξής :

α7. Διά την εφαρμογήν του παρόντος άρθρου θεωρούνται ως διατεθέντα και τὰ υπό του έπιχειρηματίου κρατούμενα οικοδομήματα εν γένει, διαμερίσματα, καταστήματα κλπ. διά καπνικίαν ή έπαγγελματικήν έγκατάστασιν αυτού ή προς εκμίσθωσιν ή προς εκμετάλλευσιν οίανδήποτε φύσεως.

Ό προσδιορισμός του εκ της διαθέσεως ταύτης τεκμαιρομένου άκαθαρίστου έσόδου του έπιχειρηματίου ενεργείται υπό του Οικονομικού Έφόρου, του άρμοδίου διά την φορολογίαν εισο-

δήματος, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀγοραίας ἀξίας τῶν διαμερισμάτων, καταστημάτων κλπ. μειουμένης κατὰ ποσοστὸν 5 ο)ο.

Μεταγενεστέρα πώλησις τῶν οἰκοδομημάτων ἐν γένει, διαμερισμάτων κλπ., περὶ ὧν ἡ διάταξις τῶν προηγουμένων ἐδαφίων, δὲν δημουργεῖ διὰ τὸν ἀνωτέρω ἐπιχειρηματίαν υποχρέωσιν καταβολῆς φόρου εἰσοδήματος.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων ἐδαφίων, ὡς χρονολογία διαθέσεως θεωρεῖται ἡ ἡμέρα συμπληρώσεως τριετίας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς πολεοδομικῆς ἀδείας ἀνεγέρσεως τῆς οἰκοδομῆς.

2. Εἰς τὴν παράγραφον 8 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 6 προστίθεται μετὰ τὸ πρῶτον, τὸ ἀκόλουθον ἐδάφιον:

«Αἱ διατάξεις τῆς δευτέρας περιόδου τῆς παραγράφου 2 καὶ τῶν παραγράφων 3 καὶ 4 τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐν προκειμένῳ».

3. Αἱ διατάξεις τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 8 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 6 ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

«Ἐν περιπτώσει μὴ τηρήσεως ὑπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως διδλίων τῆς προσηκούσης κατηγορίας τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων ἢ ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως ὡς ἀνεπιχειρῶν τῶν τηρουμένων τοιούτων ἔνεκα οὐσιαστικῶν καὶ σοβαρῶν λόγων ἀφορώντων εἰς τὰς δαπάνας κατασκευῆς καὶ διαχειρίσεως, προσδιορίζεται τὸ καθαρὸν κέρδος ἐξωλοιστικῶς κατὰ τὰς γενικὰς διατάξεις περὶ φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 7 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ προσδιοριζομένων ἀκαθαρίστων ἐσόδων, καὶ ἐπιβάλλεται ὁ κατὰ τὰς γενικὰς διατάξεις τῶν Ν. Δ. 3323)1955 καὶ 3843)1958, κατὰ περίπτωσιν, ἀναλογῶν φόρος. Εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορὸν ἀπέκκειται νὰ ἐφαρμόσῃ, κατ' ἐλευθέραν κρίσιν, καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας τὰς διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου περὶ καθορισμοῦ τοῦ φόρου εἰς ποσοστὸν 4 ο)ο ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων».

4. Ἡ παράγραφος 9 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 6 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«9. Ἐάν, μετὰ τὸν καθορισμὸν, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, τοῦ ποσοῦ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τοῦ ἀσκοῦντος ἐπιχειρήσιν ἀνεγέρσεως καὶ πωλήσεως οἰκοδομῶν, ἦθελεν αὐξηθῇ ἡ μειωθῇ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Φορολογικοῦ Δικαστηρίου ἡ ἀγοραία ἀξία τῶν πωληθέντων διαμερισμάτων, καταστημάτων κλπ. ἐν τῇ φορολογίᾳ μεταβιβάσεως ἀκινήτων, ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀρμόδιος διὰ τὴν φορολογίαν εἰσοδήματος τοῦ πωλητοῦ, προσαρμύζει ἀναλόγως τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα καὶ τὰ ἀποτελέσματα τούτου καὶ προβαίνει οἰκοδὸν εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ ἀναλογούντος φόρου. Κατὰ τὴν προσαρμογὴν ταύτην τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων καὶ ἀποτελεσμάτων ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς τῆς Φορολογίας Εἰσοδήματος ἐφαρμόζει τὸ αὐτὸ ποσοστὸν αὐξομειώσεως τῆς ἀγοραίας ἀξίας, τὸ ὁποῖον ἔχει ἡδὴ καθορισθῇ ὑπ' αὐτοῦ, ἢ ὑπὸ τοῦ τυχόν ἐπιληφθέντος τῆς υποθέσεως φορολογίας εἰσοδήματος Φορολογικοῦ Δικαστηρίου».

«10. Ἐάν τὸ ποσὸν τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων, τὸ ὁποῖον προσδιορίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 7 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ δὲν ὑπερβαίνει, κατὰ ποσοστὸν 20 ο)ο, τὸ ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου δηλωθὲν ποσόν, δὲν ἐπιβάλλεται πρόσθετος φόρος.

Ἐσάυτως ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δὲν ἐπιβάλλεται πρόσθετος φόρος ἐπὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ κυρίου φόρου εἰσοδήματος ἐπὶ τῶν λοιπῶν εἰσοδημάτων τοῦ φορολογουμένου τῆς προκυπτούσης ἐκ τῆς ἀναλόγου ἐφαρμογῆς τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ παρόντος».

«11. Κέρδη ἐξ ἐπιχειρήσεως ἀνεγέρσεως καὶ πωλήσεως οἰκοδομῶν διὰ τὰς ὁποίας: α) ἡ χρονολογία ἐκδόσεως τῆς πολεοδομικῆς ἀδείας εἶναι προγενεσττέρα τῆς 7 Νοεμβρίου 1964 ἢ β) ἡ χρονολογία υποβολῆς τῆς αἰτήσεως λήψεως τῆς ἀδείας, ἐφόσον μεταξὺ τοῦ ἀνεγείροντος τὴν οἰκοδομὴν καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ οἰκοπέδου ὑφίσταται συμφωνία περιδληθείσα τὸν τύπον τοῦ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου εἶναι προγενεσττέρα τῆς 7ης Νοεμβρίου 1964, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου ἐκδόσεως τῆς ἀδείας, ὑπόκεινται εἰς φορολογίαν εἰσοδή-

ματος κατὰ τὰς γενικὰς διατάξεις τῶν Ν. Δ. 3323)1955 ἢ 3843)1958 κατὰ περίπτωσιν, ἀδιαφόρως τοῦ χρόνου ἀποπερατώσεως, πωλήσεως ἢ ἄλλως πὺς διαθέσεως αὐτῶν».

«12. Δι' ἀποφάσεων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ δύναται νὰ καθορισθῶσι τὰ τοῦ τρόπου διαχωρισμοῦ τῶν κερδῶν τὰ ὁποῖα ὑπάγονται εἰς φορολογίαν βάσει τῶν γενικῶν διατάξεων περὶ φόρου εἰσοδήματος καὶ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν φορολογίαν 4 ο)ο τῆς παραγράφου 8 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, ὡς ἂν ἐκ τῶν τηρουμένων διδλίων δὲν προκύπτει διακεκριμένως τὸ ἀποτέλεσμα ἐξ ἐκάστης τῶν ἐργασιῶν τούτων.

Ἐσάυτως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁρισθῆσεται καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

Ἐσάυτως προκειμένου περὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, δι' ἀποφάσεων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ δύναται νὰ καθορίζωνται τὰ τοῦ ἀποχωρισμοῦ τῶν κερδῶν τῶν προερχομένων ἐκ τῶν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν φορολογίαν 4 ο)ο τῆς παραγράφου 8 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἐκ τῶν λοιπῶν κερδῶν τῆς ἐταιρείας, ὡς καὶ τὰ τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ φόρου εἰσοδήματος τοῦ μετόχου κλπ. κατὰ τὰ ἐν τῇ ἀνωτέρω παραγράφῳ 8 ὀριζόμενα».

5. Οἱ συντελεστὰι καθαροῦ κέρδους, οἱ ὁποῖοι καθωρίσθησαν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε. 19011)4.12.1964 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις ἀνεγέρσεως καὶ πωλήσεως οἰκοδομῶν (πολυκατοικιῶν) ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγρ. 8 τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ Ν.Δ. 4444)64, ὡς τοῦτο τροποποιεῖται διὰ τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος, ὡς καὶ ἐπὶ ἀκαθαρίστων ἐσόδων ἐκ πωλήσεως διαμερισμάτων, γραφείων, καταστημάτων κλπ. οἰκοδομῶν διὰ τὰς ὁποίας ἡ χρονολογία ἐκδόσεως τῆς πολεοδομικῆς ἀδείας εἶναι μεταγενεσττέρα τῆς 1 Ἰανουαρίου 1967».

6. Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τῶν διατάξεων τῶν Ν. Δ. 3323)1955 καὶ 3843)1958 τῶν ἀφορώσων εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῶν καθαρῶν κερδῶν εἶναι ὅτι, ἐπὶ ἐπιχειρήσεων ἀσχολουμένων εἰς τὴν ἀνεγερσιν καὶ πώλησιν οἰκοδομῶν, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ διάθεσις τῶν οἰκοδομημάτων ἐν γένει, διαμερισμάτων, γραφείων, καταστημάτων κλπ. τῆς οἰκοδομῆς πραγματοποιεῖται ἐντὸς πλείονων τῆς μιάς χρήσεων, ἐνεργεῖται καθ' ἐκάστην χρήσιν, πλὴν τῆς τελευταίας, προσωρινὸς προσδιορισμὸς τοῦ καθαροῦ κέρδους διὰ τὰ ἐντὸς ταύτης διατεθέντα διαμερίσματα κλπ. διὰ τῆς ἐφαρμογῆς συντελεστοῦ καθαροῦ κέρδους ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων.

Διὰ τὴν διαχειριστικὴν περίοδον ἐντὸς τῆς ὁποίας ὀλοκληροῦται ἡ κατασκευὴ τῆς οἰκοδομῆς, ὁ φορολογούμενος ὑποχρεῖται νὰ προβῇ εἰς ὀριστικὸν προσδιορισμὸν τῶν ἐξ αὐτῆς προκυψάντων ὀλικῶν κερδῶν ἢ ζημιῶν. Ἐσάυτως ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς κατὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ φύλλου ἐλέγχου ἢ τῆς πράξεως διοικητικῆς ἐπιλύσεως τῆς διαφορᾶς ἢ κατὰ περίπτωσιν τὸ ἀρμόδιον Φορολογικὸν Δικαστήριον, κρίνον τὴν ὑπόθεσιν, ἐνεργοῦσιν ὀριστικὸν προσδιορισμὸν τῶν προκυψάντων ὀλικῶν κερδῶν ἢ ζημιῶν. Ἐκ τοῦ οὕτω προσδιοριζομένου ποσοῦ ἐκπίπτονται τὰ προσωρινῶς προσδιορισθέντα ποσὰ κερδῶν κατὰ τὰ προηγούμενα οἰκονομικὰ ἔτη, τὸ δὲ ἀπομένον ὑπόλοιπον ἀποτελεῖ τὸ κέρδος ἢ τὴν ζημίαν τῆς διαχειριστικῆς περιόδου καθ' ἣν ὀλοκληρώθη ἡ κατασκευὴ τῆς οἰκοδομῆς.

Ἐν περιπτώσει μεταβολῆς τῶν προσωρινῶς προσδιορισθέντων κερδῶν, ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς ἐνεργῶν ἐκκαθαρίσιν τῆς φορολογικῆς ὑποχρεώσεως τοῦ φορολογουμένου, προβαίνει αὐτεπαγγέλτως εἰς ἀνάλογον μεταβολὴν τοῦ ποσοῦ τῶν κερδῶν ἢ ζημιῶν, τὸ ὁποῖον ἐλογίσθη ὡς ἀποτέλεσμα τῆς χρήσεως καθ' ἣν ὀλοκληρώθη ἡ κατασκευὴ τῆς οἰκοδομῆς.

Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν κερδῶν ἐκ τῆς εἰς χρόνον μεταγενεσττερον τῆς ὀλοκληρώσεως τῆς κατασκευῆς τῆς οἰκοδομῆς διαθέσεως διαμερισμάτων, γραφείων, καταστημάτων κλπ. αὐτῆς, ὡς κόστος τούτων λαμβάνεται τὸ ἐν τῇ ἀπογραφῇ τοῦ φορολογουμένου ἀναγραφόμενον ποσόν, ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν ἔχει ἀμφισβητηθῇ, ἢ τὸ ὀριστικῶς προσδιορισθὲν ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων, κατὰ περίπτωσιν».

7. Αι διατάξεις τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. Δ. 4444/1964, ὡς αὐταὶ τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος, δύναται νὰ ἐφαρμόζωνται καὶ ἐπὶ ἀνεγέρσεως καὶ πωλήσεως οἰκοδομῶν διὰ τὰς ὁποίας ἡ χρονολογία ἐκδόσεως τῆς πολεοδομικῆς ἀδείας ἢ ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως λήψεως τῆς ἀδείας, ὑπὸ τὴν ἐν τῇ ἀνωτέρω παραγράφῳ 8 προϋπόθεσιν, ἐμπίπτει εἰς τὸ ἀπὸ 1 Μαΐου ἕως 7 Νοεμβρίου 1964 χρονικὸν διάστημα, ἐφ' ὅσον ἤθελε ζητηθῇ τοῦτο ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου δι' ἐγγράφου ἀνεκκλήτου αἰτήσεώς του ὑποβληθῆσά του μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου 1965 καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι, μέχρι καὶ τῆς χρονολογίας ὑποβολῆς τῆς ἐν λόγω αἰτήσεως, οὐδὲν διαμέρισμα, γραφεῖον, κατ'ὸν νόμον κλπ. τῆς οἰκοδομῆς θὰ ἔχη πωληθῇ. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 11 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 6, ὡς τίθενται διὰ τῆς ἀνωτέρω παραγράφου 4.

* Ἀρθρον 3.

1. Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. Διατάγματος 4444/1964 ἀντικαθίσταται, ἀφ' ἧς ἴσχυσεν, ὡς ἀκολουθῶς:

«5. Ἐπὶ εἰσφορᾷ τοῦ ἀναληφθέντος ἔργου εἰς ἐταιρείαν ἢ κοινοπραξίαν, εἰς ἣν μετέχει καὶ ὁ εἰσφέρων ἀνάδοχος ἢ ἀπ' εὐθείας συμβασιούχος, ὁ φόρος τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου θεωρεῖται ὡς ἀφορῶν τὰ κέρδη τῆς ἐταιρείας ἢ κοινοπραξίας καὶ κατανέμεται εἰς ἕκαστον ἐταῖρον ἢ κοινοπρακτοῦντα ἀναλόγως τοῦ ποσοστοῦ συμμετοχῆς του.

Ἐπὶ ἀναλήψεως ἔργου ὑπὸ κοινοπραξίας, ὡς φόρος τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, καταβληθεὶς ὑφ' ἑκάστου τῶν κοινοπρακτοῦντων, λογίζεται ὁ ἀναλογικὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἐκτελεσθέντος διὰ λογαριασμὸν τοῦ τμήματος τοῦ ὅλου ἔργου.

Ἡ εἰσφορά περὶ ἧς τὸ πρῶτον ἐδάφιον καὶ ἡ κατανομή τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου, περὶ ἧς τὸ δευτερον ἐδάφιον, μὴ οὖσα ὑπεργολαβία, δὲν ὑπόκειται εἰς ἀναλογικὸν τέλος χαρτοσήμου.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ὑπεργολάβων, τὰ κέρδη τῶν ὁποίων φορολογοῦνται βάσει τῶν γενικῶν διατάξεων περὶ φορολογίας εἰσοδήματος φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων».

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Ν. Διατάγματος 4444/1964 προστίθεται ἡ ἀκόλουθος 11 παράγραφος:

«11. Ἐπὶ συγχρόνῳ ἐκτελέσεως ἔργων ὑπαγομένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ ἔργων ὑποκειμένων εἰς τὸν γενικὸν φόρον εἰσοδήματος, ὁ καθορισμὸς τῶν κερδῶν, τῶν φορολογουμένων βάσει τῶν γενικῶν διατάξεων τῶν Ν. Δ. 3323/1955 καὶ 3843/1958, ἐνεργεῖται, αἰτῆσει τοῦ ὑποχρέου, τεκμαρτῶς δι' ἐφαρμογῆς συντελεστοῦ καθαροῦ κέρδους α) 50)ο ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων, τῶν προερχομένων ἐκ δημοσίων κλπ. ἔργων δημοπρατηθέντων ἢ ἀπ' εὐθείας ἀνατεθέντων μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1964 καὶ β) 80)ο ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων, τῶν προερχομένων ἐξ ἰδιωτικῶν ἔργων (πλὴν πολυκατοικιῶν). Οἱ συντελεσταὶ οὗτοι δύναται ν' αὐξομειῶνται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ μετὰ γνώμην τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 προβλεπομένης Ἐπιτροπῆς προκειμένου δι' ἔργα ἀναλαμβανόμενα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1967 καὶ ἐφεξῆς.

Ἡ αἰτήσις ὑποβάλλεται εἰς τὸν Οἶκον. Ἐφορὸν τῆς περιφερείας τῆς ἑδρας τοῦ ἀναδόχου ἢ τῆς ἐταιρείας ἢ κοινοπραξίας τοῦ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους διὰ τὰ ἔργα, τὰ ἐκτελεσθῆσάμενα ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Εἰδικῶς προκειμένου περὶ τῶν ἔργων, τῶν ἐκτελουμένων κατὰ τὸ ἔτος 1965, ἡ δῆλσις ὑποβάλλεται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου».

* Ἀρθρον 4.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 προστίθεται νέον ἐδάφιον, ὡς ἀκολουθῶς:

«Προκειμένου περὶ ἀμοιβῶν ἀρχιτεκτόνων καὶ πολιτικῶν μηχανικῶν διὰ τὴν σύνταξιν μελετῶν καὶ σχεδίων οἰκοδομικῶν ἔργων καὶ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν ὡς καὶ τὴν ἐνέργειαν πραγματογνωμοσύνης κλπ. ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἔργα ταῦτα, τὸ καθαρὸν εἰσόδημα ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει συντελεστοῦ, μὴ δυναμένου νὰ εἶναι κα-

τωτέρου τοῦ 45)ο οὐδὲ ἀνωτέρου τοῦ 65)ο : α) τῆς συμβατικῆς ἀμοιβῆς, προκειμένου περὶ ἐκπονήσεως σχεδίων ἢ μελετῶν καὶ ἐπιβλέψεως ἔργων τοῦ δημοσίου, νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου καὶ τῶν κοινωφελῶν ἢ θρησκευτικῶν ἰδρυμάτων, ἢ β) τῆς νομίμου ἀμοιβῆς, εἰς τὰς λοιπὰς περιπτώσεις».

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 48 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ)τος προστίθεται ἡ ἀκόλουθος νέα παράγραφος.

«5. Ὁ προκαταβλητέος φόρος ἐπὶ τῶν ἀμοιβῶν τῶν ἀρχιτεκτόνων καὶ πολιτικῶν μηχανικῶν ὑπολογίζεται, πάντοτε, ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς νομίμου ἀμοιβῆς.

Ἐξαιρετικῶς, προκειμένου περὶ ἀμοιβῆς διὰ σχέδιον ἢ μελέτην ἢ ἐκτέλεσιν ἔργου τοῦ δημοσίου, νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου καὶ κοινωφελῶν ἢ θρησκευτικῶν ἰδρυμάτων, ὁ προκαταβλητέος φόρος ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς συμβατικῆς ἀμοιβῆς».

3. Ἐὰν ὁ δικαιούμενος νὰ εἰσπράξῃ τὴν ἀμοιβήν, περὶ ἧς ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου 1, ἀρχιτέκτων ἢ πολιτικῶν μηχανικῶν, συμμετέχῃ εἰς τὴν ἐπιχείρησιν τὴν ἀναλαμβάνουσαν τὴν ἀνέγερσιν καὶ πώλησιν τῆς οἰκοδομῆς, τὴν ὁποίαν ἀφορᾷ ἡ μελέτη ἢ ἡ ἐπίβλεψις, ἐπιβάλλεται εἰς βάρος τῆς ἐπιχειρήσεως φόρος εἰσοδήματος, ὑπολογιζόμενος εἰς 150)ο ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου ποσοῦ τῆς ἀμοιβῆς, ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλης ἐπιβαρύνσεως τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐπιχειρήσεως ἐκ φόρου εἰσοδήματος. Ἐπὶ τοῦ οὗτω καθοριζομένου φόρου ὑπολογίζεται καὶ ἡ ὑπὲρ τοῦ Ο.Γ.Α. εἰσφορά, ὀριζομένη εἰς 150)ο ἐπὶ τοῦ φόρου.

Εἰς περίπτωσιν ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τῆς παρούσης παραγράφου, ὁ δικαιούχος τῆς ἀμοιβῆς ἀρχιτέκτων ἢ πολιτικῶν μηχανικῶν ὡς καὶ οἱ συμμετέχοντες εἰς τὴν ἐπιχείρησιν λοιποὶ ἐταῖροι, ἀπαλλάσσονται πάσης ἄλλης ἐπιβαρύνσεως, ἐκ φόρου εἰσοδήματος ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται μόνον εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ὅσας, πρὸ τῆς χρονολογίας ἐκδόσεως τῆς πολεοδομικῆς ἀδείας, ἤθελε κατατεθῇ εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Ἐφορίαν τῆς ἑδρας τῆς ἐπιχειρήσεως κοινὴ περὶ τούτου δῆλσις τοῦ συντάξαντος τὴν μελέτην ἢ ἐπιβλέποντος τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου ἀρχιτέκτονος ἢ μηχανικοῦ καὶ τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ ἤθελε συγχρόνως καταβληθῇ ὁ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀναλογικὸν φόρος κατὰ τὰ εἰδικώτερον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορισθῆσάμενα. Ἐν περιπτώσει μὴ ὑποβολῆς δηλώσεως καὶ καταβολῆς τοῦ φόρου, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

4. Ἐὰν ὁ ὑπογράφων τὴν μελέτην ἢ ἀναλαμβάνων τὴν ἐπίβλεψιν ἀρχιτέκτων ἢ πολιτικῶν μηχανικῶν τυγχάνῃ μισθωτὸς τῆς προσωπικῆς ἢ εταιρικῆς ἐπιχειρήσεως (οἰασθῆποτε νομικῆς μορφῆς), τῆς ἀναλαμβανούσης τὴν μελέτην ἢ ἐπίβλεψιν ἢ ἀνέγερσιν τῆς οἰκοδομῆς, ἡ ἐπιχείρησις δύναται νὰ ζητήσῃ ὅπως ἐπιβληθῇ εἰς αὐτὴν φόρος 150)ο ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου ποσοῦ τῆς ἀμοιβῆς τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου. Τὸ ποσὸν τοῦτο μειοῦται κατὰ τὸ ποσὸν τῶν ἀκαθαρίστων ἀποδοχῶν ΣΤ' πηγῆς τῶν καταβαλλομένων εἰς τὸν ἐν λόγω ἀρχιτέκτονα ἢ πολιτικὸν μηχανικόν. Ὡς ἐκπεστέος μισθὸς λογίζεται ὁ ἀφορῶν τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς μελέτης μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῆς οἰκοδομῆς.

Ὁ φόρος τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου τῆς παρούσης παραγράφου, προσημνημένος κατὰ 150)ο αὐτοῦ δι' εἰσφορὰν ὑπὲρ τοῦ Ο.Γ.Α., καταβάλλεται πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς πολεοδομικῆς ἀδείας κατὰ τὰ εἰδικώτερον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὀρισθῆσάμενα.

Ἡ διάταξις τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς προηγουμένης παραγράφου 3 ἐφαρμόζεται καὶ ἐν προκειμένῳ.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ἡ ἐπιχείρησις δὲν ἤθελε ζητήσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων ἐδαφίων τῆς παρούσης παραγράφου, διὰ τὸ κατὰ τὰς διατάξεις ταύτας φορολογούμενον ποσὸν τῆς ἀμοιβῆς, τοῦτο λογίζεται ὡς εἰσόδημα ΣΤ' πηγῆς τοῦ ὑπογράφαντος τὴν μελέτην καὶ ἀναλαμβάνοντος τὴν ἐπίβλεψιν ἀρχιτέκτονος ἢ πολιτικοῦ μηχανικοῦ

δι' ἧ ἐπιχειρήσεις ὑποχρεοῦται εἰς ὑποβολὴν δηλώσεως καὶ καταβολὴν τοῦ φόρου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 43 καὶ 44 τοῦ Ν. Δ)τος 3323)1955.

5. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἁρθροῦ ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1965 καὶ ἐφεξῆς ὑποβληθεῖσιν ἢ ὑποβαλλομένων μελετῶν καὶ σχεδίων οἰκοδομικῶν ἔργων καὶ ἀναλαμβανομένων ἐπιβλέψεων ἐκτελέσεως αὐτῶν ὡς καὶ διενεργουμένων πραγματοποιημοσυνῶν κλπ. ὡς πρὸς τὰ ἔργα ταῦτα.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 2, 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ παρέχεται προθεσμία μέχρι 31 Αὐγούστου 1965 διὰ τὴν ὑποβολὴν δηλώσεως καὶ καταβολῆς τοῦ δι' αὐτὴν προβλεπομένου φόρου (150)ο ἢ προκαταβλητέου τοιοῦτου, τοῦ ἀναλογούντος εἰς ἀμοιβὰς κτηθείσας μέχρις ἐνάρεξως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ ρήτρα τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Κράτους, ἡ περιεχομένη εἰς ἡδὴ συνυμολογημένης ἢ μελλούσας νὰ συνυμολογηθῶσι διεθνεῖς συμβάσεις, δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ θεμάτων ρυθμιζομένων ὑπὸ ἄλλων διεθνῶν συμβάσεων ἀφορώσων εἰς τὴν ἀποφυγὴν τῆς διπλῆς φορολογίας καὶ τὴν ἀποτροπὴν τῆς φοροδιαφυγῆς, ἐν γένει πρὸς τοὺς φόρους εἰσοδήματος, κεφαλαίου καὶ κληρονομιῶν.

2. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου 1 ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν κερδῶν, τόκων, δικαιωμάτων, ὠφελειῶν κλπ. τῶν κτωμένων ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1962 καὶ ἐφεξῆς.

3. Παρατείνεται μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1965 ἡ προθεσμία ὑποβολῆς δηλώσεων φόρου εἰσοδήματος φυσικῶν καὶ νομικῶν προσώπων τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1963, 1964 καὶ 1965 διὰ τὰ εἰσοδήματα περὶ ὧν ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου 2.

Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας καταβάλλεται, ἄνευ κυρώσεων, τὸ τέλος χαρτοσήμου τὸ ἀφορῶν εἰς τὰ ὡς ἄνω εἰσοδήματα, τὰ ὁποῖα ἐκτῆθησαν ἢ κτηθῆσονται μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1955.

Ἄρθρον 6.

1. Ἐν ἡ περιπτώσει, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων περὶ ἀμέτου καὶ ἐμμέτου φορολογίας, ἡδελε διαγραφῇ ἢ προστεθῇ φορολογητέα ὕλη ἀνήκουσα εἰς ἕτερον διαχειριστικὸν ἔτος, ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς προβαίνει εἰς ἀνάλογον τροποποίησιν τῶν φορολογικῶν ἐγγραφῶν τῶν ἐτῶν, τὰ ὁποῖα ἀφορῶσιν ἢ διαγραφῇ ἢ ἡ προσθήκη.

Ἐὰν ἡ φορολογικὴ ἐγγραφή τοῦ ἔτους, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει ἡ φορολογητέα ὕλη, εἴη καταστῇ τελεσίδικος, αὕτη δὲν τροποποιεῖται, ἀλλ' ὁ ἀναλογῶν κύριος φόρος, προστίθεται εἰς τὸν φόρον τοῦ κρινόμενου ἔτους, προσηυξημένος κατὰ τὸν τυχόν πρόσθετον φόρον, προσαυξησιν ἢ πρόστιμον ἢ κατὰ περίπτωσιν ἐκπίπτει ἐκ τοῦ φόρου τοῦ ἔτους τούτου.

Ἐὰν τὰ προστιθέμενα εἰς τὸ κρινόμενον ἔτος ποσὰ ἀντιπροσώπουσι δαπάνας ἢ ἐκπτώσεις ἀνηκούσας εἰς προηγούμενα διαχειριστικὰ ἔτη, ἡ ἔσοδα καταχωρηθέντα εἰς τὰ διβλίζ εἰς προηγούμενα διαχειριστικὰ ἔτη δὲν ἐπιβάλλεται πρόσθετος φόρος, προσαυξησις ἢ πρόστιμον ἐπὶ τοῦ φόρου τοῦ ἀναλογούντος εἰς τὰ προστιθέμενα ταῦτα ποσὰ φόρου τοῦ κρινόμενου ἔτους.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου ἄρχεται ἀπὸ τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους 1963 καὶ ἐφεξῆς καὶ ἀπορᾷ φορολογητέαν ὕλην ἀνήκουσαν, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, εἰς τὰ διαχειριστικὰ ἔτη 1962 καὶ ἐφεξῆς.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ τῶν περιπτώσεων καδ' ἃς ἡ φορολογητέα ὕλη ὑπῆρχεν εἰς φορολογίαν ἐπ' ὀνόματι προσώπου μὴ ὑπέχοντος κατὰ νόμον, διὰ ταύτην, φορολογικὴν ὑποχρέωσιν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς, ἐπὶ τῇ διαπιστώσει τῆς λαθούσης χώραν πλάνης, προβαίνει εἰς νέαν ἐγγραφήν ἐπ' ὀνόματι τοῦ πράγματι ὑποχρέου.

Ἡ τελεσιδικία τῆς νέας ἐγγραφῆς ἀποτελεῖ λόγον τροποποιήσεως ἢ ἀκυρώσεως ἢ, κατὰ περίπτωσιν, ἀναθεωρήσεως τῆς παλαιᾶς ἐγγραφῆς, καδ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐν αὐτῇ φορολογητέαν ὕλην, ἢ ὁποῖα περιελήφθη εἰς τὴν νέαν ἐγγραφήν.

3. Ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων παραγράφων δὲν ἰσχύουν α) αἱ διατάξεις περὶ παραγραφῆς τοῦ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν οἰκείων φορολογικῶν ἐγγραφῶν καὶ β) ἡ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως Δημοσίων ἐσόδων ὀριζομένη προθεσμία διὰ τὴν ἐπιστροφήν ἢ τὸν συμψηφισμόν ὀφεισθέντος καταβληθέντων φόρων ἐν γένει.

4. Εἰς τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Ν.Δ. 3843)1958 προστίθεται ἡ παραγράφος ὡς ἀκολουθῶς:

«3. Ἀνώνυμοι ἡμεδαπαῖ ἐταιρεῖαι αἰτινες ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς διαχειριστικῆς περιόδου δὲν ἤθελον προβῇ εἰς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου προτεινομένης διανομῆς μερίσματος, ποσοστῶν καὶ ἀμοιβῶν διοικητικῶν συμβούλων ἢ ἐκτὸς μισθοῦ ἀμοιβῶν καὶ ποσοστῶν διευθυντῶν καὶ διαχειριστῶν αὐτῶν, ὑποχρεοῦνται εἰς ὑποβολὴν δηλώσεως καὶ καταβολὴν τοῦ φόρου τῆς περιπτώσεως α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθροῦ 10 τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος διὰ τὰ προτεινόμενα πρὸς διανομὴν ποσὰ.

Ἡ δήλωσις ὑποβάλλεται ἐντὸς τοῦ ἐδδόμενου μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς διαχειριστικῆς περιόδου.

Ἐν περιπτώσει μεταγενεστερᾶς μερικῆς ἢ ὀλικῆς ἐγκρίσεως τῆς διανομῆς, ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἁρθροῦ 15 τοῦ παρόντος».

5. Παρατείνεται μέχρι τέλους 1965 ἡ ἰσχύς τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθροῦ 11 τοῦ Ν.Δ. 3765)57 περὶ αὐξήσεως κατὰ 500)ο τῶν ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων προβλεπομένων ἀνωτάτων ὀρίων ἀποσβέσεων (τακτικῶν, προσθέτων κλπ.), διὰ τοὺς ἐν αὐτῷ καθοριζομένους κλάδους ἐπιχειρήσεων καὶ ὑπὸ τὰς εἰς τοῦτο διαγραφόμενας προϋποθέσεις καὶ περιορισμούς.

Αἱ κατ' ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως τῆς παρούσης παραγράφου ἀποσβέσεις ἐνεργοῦνται ἐκ τῶν ἀκαθάριστων ἐσόδων τῶν διαχειριστικῶν περιόδων τῶν ἐμπιπτουσῶν πρὸς φορολογίαν εἰς τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1964 καὶ ἐφεξῆς.

6. Διὰ τὰς καπνεμπορικὰς ἐπιχειρήσεις (ἀτομικὰς ἢ ἐταιρικὰς) ἐπεξεργασίας ἐξαγωγίμων καπνῶν εἰς ἄλλα, τὰς ἐδρευούσας ἢ ἐχούσας ὑποκατάστημα εἰς Βόρειον Ἑλλάδα, αἰτινες βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθροῦ 10 τοῦ Ν.Δ. 3765)57, ἔτυχον διὰ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1957 καὶ 1958 τῶν εὐεργετημάτων, τῶν προβλεπομένων διὰ τὴν κατασκευὴν νέων καπναποδηγῶν, παρατείνεται ἡ προθεσμία ἐνάρεξως τῆς ἀνεγέρσεως τῆς μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1966.

Ἐπὶ ἐταιρικῆς ἐπιχειρήσεως, ἐξ ἧς ἀπεχώρησαν εἰς ἡ πλείονες ἐταῖροι δικαιοῦνται, ἐντὸς τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας: α) ἡ Ἑταιρεία νὰ χρησιμοποίησιν ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἀπαλλαγὴν τοῦ φόρου εἰσοδήματος κέρδος τῶν παραμεινόντων εἰς αὐτὴν ἐταίρων τῆς δι' ἀνέγερσιν καπναποδηγῆς ἐπὶ τοῦ ἐμπροθέσμως ἀγορασθέντος οἰκοπέδου ἢ ἐτέρου καταλληλοτέρου ἢ δι' ἀγορὰν ἐτοίμου (ἐν χρήσει ἢ μὴ) καπναποδηγῆς, β) ἕκαστος τῶν ἀποχωρησάντων ἐταίρων νὰ χρησιμοποίησιν ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἀπαλλαγὴν ἐκ τοῦ φόρου εἰσοδήματος κέρδους τοῦ δι' ἀνέγερσιν καπναποδηγῆς ἐπὶ ἀγορασθέντος οἰκοπέδου ἢ δι' ἀγορὰν ἐτοίμου (ἐν χρήσει ἢ μὴ) καπναποδηγῆς, ἐπ' ὀνόματι ἀνωνύμου ἐταιρείας εἰς ἣν συμμετέχει.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἐγγραφῶν, γενομένων λόγῳ μὴ ἐκτελέσεως, ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ ἁρθροῦ 10 τοῦ Ν.Δ. 3765)57 προθεσμίας, τῶν ὑπὸ τῶν διατάξεων τούτου προβλεπομένων νέων ἐγκαταστάσεων.

Ὑποθέσεις φόρου εἰσοδήματος τοῦ Ν.Δ. 3323)55 κριθεῖσαι κατὰ τρόπον διάφορον τοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου, ἀναθεωροῦνται ὑπὸ τοῦ Φορολογικοῦ Δικαστηρίου τοῦ ἐκδόντος τὰς ὁριστικὰς ἐπ' αὐτῶν ἀποφάσεις, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων, ὑποβαλλομένη ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 7.

1. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἁρθροῦ 74 τοῦ Ν. Δ. 3323)1955, ὡς αὗται ἰσχύουν τροποποιηθεῖσαι, ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολουθῶς:

«3. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου τριμήνου ἐγγράφονται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, εἰς κατάστασιν ἀνελικρινῶν φορολογου-

μένων, ἐφ' ὅσον περὶ τῆς τοιαύτης ἐγγραφῆς ἔχει ἀποφανθῇ, κατὰ τὴν διάταξιν τῆς ἐπομένης παραγράφου 4, τὸ ἀρμόδιον Φορολογικὸν Δικαστήριον α) οἱ παραλιπόντες νὰ ὑποβάλωσι δηλώσιν φορολογίας εἰσοδήματος καὶ β) οἱ ὑποβαλόντες δηλώσιν φορολογίας δι' εἰσόδημα κατώτερον κατὰ 35 ο)ο τοῦ πραγματικοῦ τοιοῦτου, κατὰ 50 ο)ο δὲ προκειμένου περὶ φορολογουμένων ὑποχρέων εἰς τήρησιν βιβλίων πρώτης ἢ δευτέρας κατηγορίας τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων.

Προκειμένου περὶ φορολογουμένων ὑποκειμένων εἰς φορολογίαν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀκαθάριστων ἐσόδων των, τὰ ἀνωτέρω ποσοστὰ ἀνακριθείας ἀφορῶσιν εἰς τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα.

Κατ' ἐξαιρέσιν, δὲν ἐγγράφονται εἰς τὴν κατάστασιν φορολογούμενοι, τῶν ὁποίων α) ἢ ἐπὶ πλέον προσδιορισθεῖσα φορολογητέα, ὕλη προέρχεται ἐκ λογιστικῶν διαφορῶν ἢ β) ἢ φορολογικῇ ὑποχρέωσις καθωρίσθη διοικητικῶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 53 τοῦ Ν. Διατάγματος 3323/1955, ὡς αὐταὶ ἰσχύουν τροποποιηθεῖσαι, ἐκτὸς ἐὰν προκειται περὶ ὑποχρέων οἱ ὅποιοι, καίτοι ὑπόχρεοι εἰς τὴν τήρησιν βιβλίων Γ' ἢ Δ' Κατηγορίας τοῦ Κώδικος Φ. Σ., δὲν ἐτήρησαν καθ' ὁλοκληρίαν τοιαῦτα ἢ ἐτήρησαν βιβλία Α' ἢ Β' κατηγορίας, ἢ ἐτήρησαν βιβλία τοῦ Κ.Φ.Σ. κριθέντα ἀνακριθῇ.

Ἡ κατάσταση αὕτη δέον νὰ περιλαμβάνῃ τὸ ὀνοματεπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ φορολογουμένου, τὸ δηλωθέν εἰσόδημα ὡς καὶ τὸ ὀριστικῶς προσδιορισθέν τοιοῦτο.

Εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην δὲν ἐγγράφονται, ἐν πάσῃ περιπτώσει οἱ φορολογούμενοι, τῶν ὁποίων τὸ μὴ δηλωθέν εἰσόδημα, ἢ τὸ ἐπὶ πλέον τοῦ δηλωθέντος προσδιορισθέν τοιοῦτο εἶναι κατώτερον τῶν ἐκατὸν πεντήκοντα χιλιάδων (150.000) δραχμῶν.

Προκειμένου περὶ φορολογουμένων ὑποκειμένων εἰς φορολογίαν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀκαθάριστων ἐσόδων των, δὲν χωρεῖ ἐγγραφή, ἐφ' ὅσον ὁ μὴ δηλωθείς ἢ ὁ ἐπὶ πλέον ὀριστικῶς προσδιορισθείς φόρος δὲν υπερβαίνει τὰς δραχμὰς 20.000.

Προκειμένου περὶ ὁμορρυθμῶν, ἑτερορρυθμῶν καὶ περιωρισμένης εὐδύνης ἐταιριῶν, ὑποχρέων κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 16α τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει κατόπιν τοῦ Ν. Δ. 4444/1964, εἰς ὑποβολὴν δηλώσεως περὶ τῶν κερδῶν ἢ ζημιῶν αὐτῶν, εἰς τὴν κατάστασιν τῶν ἀνελικρινῶν φορολογουμένων ἐγγράφεται τὸ νομικὸν πρόσωπον τῆς ἐταιρίας. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ ἐν τῷ προηγούμενῳ ἔδαφίῳ ὅριον τῶν 150.000 δραχμῶν ἀφορᾷ εἰς τὸ ὑπὸ τῆς ἐταιρίας μὴ δηλωθέν ποσὸν κερδῶν. Ὡσαύτως ἐγγράφονται τὰ ὁμόρρυθμα μέλη τῶν ὁμορρυθμῶν καὶ ἑτερορρυθμῶν ἐταιριῶν, ἐφ' ὅσον συντρέχουν εἰς τὰ πρόσωπα τούτων αἱ προϋποθέσεις τῆς παρούσης παραγράφου. Εἰς περιπτώσει ἀνακριθεὺς δηλώσεως ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς τοῦ εἰσοδήματος τῆς γυναικὸς, εἰς τὴν κατάστασιν τῶν ἀνελικρινῶν φορολογουμένων ἐγγράφονται ἀμφότεροι οἱ σύζυγοι.

2. Ἡ διάταξις τοῦ πρώτου ἔδαφίου τῆς παραγράφου 6 τοῦ αὐτοῦ, ὡς ἀνωτέρω, ἄρθρου 74, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«6. Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 3 κατάσταση, ἐπιμελεῖα τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἀναρτᾶται, ἅμα τῇ συντάξει της, εἰς τὸ κατάστημα τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας, παραμένουσα ἀνηρτημένη ἐπὶ τριμήνον καὶ δημοσιεύεται ἀπαξ διὰ τοῦ ἡμερησίου τύπου καὶ ἐν ἑλλείψει τοιοῦτου εἰς τὸν περιοδικὸν τύπον τῆς ἔδρας τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 4444/64 ἐφαρμόζονται ἐπὶ ὑποθέσεων αἱ ὁποῖαι εἰσάγονται πρὸς συζήτησιν εἰς τὰ Πρωτοβάθμια Φορολογικὰ Δικαστήρια ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1965 καὶ ἐφεξῆς. Τὸ περὶ ἐγγραφῆς εἰς τὴν κατάστασιν τῶν ἀνελικρινῶν φορολογουμένων αἴτημα τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου δέον νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὸ δικαστήριον καὶ κοινοποιηθῇ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν φορολογούμενον τὸ βραδύτερον 30 ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης δικασίμου.

Δι' ὑποθέσεις εἰσαχθείσας ἢ εἰσαχθησόμενας πρὸς συζήτησιν εἰς τὰ Πρωτοβάθμια Φορολογικὰ Δικαστήρια μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου 1965 ἀκολουθεῖται ἡ ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς

παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 4045/1960 διαδικασία, τῆς προθέσεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου περὶ ἐγγραφῆς τοῦ φορολογουμένου εἰς τὴν κατάστασιν τῶν ἀνελικρινῶν φορολογουμένων δυναμένης νὰ κοινοποιηθῇ ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας. Διὰ τὰς ἤδη καταστάσας τελεσιδικίους ἢ κοινοποιήσας αὕτη δέον νὰ γίνη ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Φορολογούμενοι, οἱ ὅποιοι ἐνεγράφησαν ἢ ἤθελον ἐγγραφῇ εἰς τὸν πίνακα τῶν ἀνελικρινῶν φορολογουμένων κατὰ τὴν διαδικασία τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. Δ. 4045/1960, δικαιούνται νὰ ἀσκήσωσιν ἔφεσιν, κατὰ τῆς ἀποφάσεως περὶ τῆς τοιαύτης ἐγγραφῆς των, ἐνώπιον τοῦ Δευτεροβαθμίου Φορολογικοῦ Δικαστηρίου, ἐφαρμοζομένων καὶ ἐν προκειμένῳ, κατ' ἀναλογίαν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 74 τοῦ Ν. Δ. 3323/1955 ὡς αὐταὶ ἰσχύουν κατόπιν τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν. Δ. 4444/1964 ὡς καὶ τοῦ τρίτου ἔδαφίου τῆς παραγράφου 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 74, ὡς τοῦτο τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος. Ἡ προθεσμία ἀσκήσεως ἐφέσεως ὀρίζεται τριμηνιαία ἀρχομένη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος. Ἐὰν ἡ περὶ ἐγγραφῆς ἀπόφασις ἤθελε κοινοποιηθῇ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος, ἡ τριμηνιαία προθεσμία ἀρχεται ἀπὸ τῆς τοιαύτης κοινοποιήσεως.

Ἄρθρον 8.

1. Ἡ ὑπὸ τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Ν.Δ. 4242/62 προβλεπομένη ἀναστολὴ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 70 ἕως καὶ 72 τῆς Φορολογικῆς Δικονομίας παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1966. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐξακολουθοῦν ἐφαρμοζόμεναι πᾶσαι αἱ προϊσχύουσαι διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν ἐξώδικον ἐν γένει ἐπίλυσιν τῶν φορολογικῶν διαφορῶν.

2. Αἱ ὑπὸ τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν.Δ. 4444/64 ὀριζόμεναι δόσεις καταβολῆς τοῦ φόρου εἰσοδήματος αὐξάνονται εἰς ὀκτὼ (8) διὰ τὸν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1965 καὶ ἐφεξῆς θεσζομένον φόρον εἰσοδήματος, ἀνεξαρτήτως τοῦ οἰκονομικοῦ ἐτους, εἰς τὸ ὅποιον ὁ φόρος οὗτος ἀφορᾷ.

3. Ἡ ὑπὸ τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 12 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 4444/64 προβλεπομένη Ἐπιτροπὴ προσδιορισμοῦ τοῦ εἰσοδήματος ἐκ τῆς ἀσκήσεως ἐλευθερίου ἐπαγγέλματος τυγχάνει ἀρμοδίᾳ διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ εἰσοδήματος τοῦ καὶ διὰ τὰ παρελθόντα οἰκονομικὰ ἔτη.

4. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 1 καὶ 73 τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δίκονομίας εἶναι ὅτι εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν τακτικῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων ὑπάγονται καὶ αἱ διαφοραὶ, αἱ ἀναφύμεναι μεταξὺ Φορολογουμένης Ἀρχῆς καὶ φορολογουμένου: α) ἐπὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ὁμορρυθμῶν, ἑτερορρυθμῶν καὶ περιωρισμένης εὐδύνης ἐταιριῶν, κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 16α τοῦ Ν.Δ. 3323/55, ὡς τοῦτο ἐτέθη διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 4444/64, β) ἐπὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ζημίας οἰαδήποτε μορφῆς ἐπιχειρήσεως, γ) διὰ τὴν ἀναγνώρισιν φορολογικῆς ἀπαλλαγῆς ἢ μειώσεως, δ) διὰ τὴν ἀνάκλησιν, μερικὴν ἢ ὁλικὴν τῆς φορολογικῆς δηλώσεως τοῦ φορολογουμένου καὶ ε) διὰ τὴν ἐπιστροφὴν φόρων, τελῶν, εἰσφορῶν κλπ.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς ὑφίσταται δεδικασμένον ἐπὶ τῆς οὐσίας.

5. Ἡ προθεσμία διὰ τὴν ἀσκήσιν προσφυγῆς, ὡς καὶ διὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 53 τοῦ Ν.Δ. 3323/55 διοικητικὴν ἐπίλυσιν τῆς διαφορᾶς, διὰ τὰ κέρδη ἢ εἰσοδήματα κτηθέντα ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1958 καὶ ἐφεξῆς ὑπὸ τῶν ἀλλοδαπῶν ἐπιχειρήσεων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν.Δ. 4444/64, παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1965. Καὶ ἐπ' αὐτῶν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ δευτέρου ἔδαφίου τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν.Δ. 4444/64.

6. Ἡ διοικητικὴ ἐπίλυσις τῆς φορολογικῆς διαφορᾶς ἐπὶ

φορολογικῶν ἐγγραφῶν καὶ ὧν ἡσυχίασεν ἢ θέλουσιν ἀσκηθῆναι προσφυγαὶ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1965, δύναται νὰ συντελεσθῇ μέχρι τῆς υποβολῆς ὑπὸ τῆς Φορολογουμένης Ἀρχῆς τῆς προσφυγῆς εἰς τὸ ἀρμόδιον Φορολογικὸν Δικαστήριον.

Προσφυγαὶ κατὰ πράξεων τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων ἀφορῶσαι εἰς ποσὸν ἀμφισβητουμένου φόρου 5.000 δραχμῶν ἢ ἰσοπόσου προστίμου, ἀχθεῖσαι ἐνώπιον τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων καὶ μὴ εἰσαχθεῖσαι πρὸς συζήτησιν μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐπαναφέρονται εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφορον πρὸς διοικητικὴν ἐπίλυσιν τῆς διαφορᾶς, αἰτήσῃ τοῦ φορολογουμένου, ὑποβαλλομένη μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου 1965 εἰς τὸ ἀρμόδιον Φορολογικὸν Δικαστήριον.

7. Ἐνδικοὶ μέσα, περιλαμβανομένων καὶ τῶν προσφυγῶν κατὰ πράξεων τῶν Φορολογικῶν Ἀρχῶν, ἀσκηθέντα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1960 μέχρι καὶ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἀπορριφθέντα ἢ ἀπορριφθῆσθαι ὑπὸ τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων ἢ Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν διὰ τυπικοὺς λόγους, ἄνευ κρίσεως ἐπὶ τῆς οὐσίας, εἰσάγονται ἐνώπιον τῶν αὐτῶν Δικαστηρίων πρὸς νέαν συζήτησιν διὰ τὴν κατ' οὐσίαν κρίσιν αὐτῶν, αἰτήσῃ τῶν ἐνδιαφερομένων ὑποβαλλομένη ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1966.

Ἄρθρον 9.

1. Τὸ ἐδάφιον δ' τῆς περιπτώσεως Β', τῆς παραγράφου 1, τοῦ ἁρθροῦ 4 τοῦ Νόμου 1587)50, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«δ) ἐπὶ ἀγορᾶς ἀκινήτου, καὶ καὶ ὁ ποσοστὸν καλύπτεται ἡ ἀγοραία ἀξία τοῦτου, διὰ κεφαλαίων εἰσαχθέντων ἀποδεδειγμένως ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, ὑπὸ ὁμογενοῦς ἐγκατεστημένου ἐν αὐτῇ, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι οὗτος διέμεινεν ἐπὶ πενταετίαν τοῦλάχιστον εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ἢ δὲ ἀγορὰ ἤθελε πραγματοποιηθῇ τὸ θραύτερον ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐγκαταστάσεώς του».

2. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθροῦ 5 τοῦ νόμου 4471)1965 ἀντικαθίσταται ἀφ' ἧς ἰσχυρὸν ὡς ἐξῆς :

Δικαίωμα ἀποκτήσεως κατοικίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ. 3783)1957 ὡς νῦν ἰσχύει καὶ ὑπὸ τὰς ἐν αὐτῷ ὁριζομένης προϋποθέσεις ἔχουσι καὶ οἱ ἀνάπηροι πολέμου ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τοῦ Α.Ν. 1424)49, ἐφ' ὅσον συνταξιοδοτοῦνται μὲ ποσοστὸν ἀνικανότητος 45ο) καὶ ἄνω.

3. Κινητὴ περιουσία Ἑλλήνων ὑπηκόων, κειμένη ἐν Αἰγύπτῳ ἢ Τουρκίᾳ καὶ μεταβιβαζομένη κατὰ κληρονομίαν ἢ κληροδοσίαν ἢ δωρεάν αἰτία θανάτου, ἀπαλλάσσεται τοῦ κατὰ τὸν νόμον 1641)1919 «περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν ἐκ λαχείων», φόρου.

Ἡ διάταξις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος γεννηθειῶν ὑποθέσεων, ὁ δὲ βεβαιωθείς φόρος βάσει οἰουδήποτε τίτλου βεβαιώσεως, πλην συμβιβασμοῦ, διὰ τοιαύτην κινήτην περιουσίαν, αὐτοτελῶς ἀχθεῖται πρὸς φορολογίαν ἐν Ἑλλάδι ἐκπίπτει, ὁ τυχὸν ὅμως καταβληθεὶς δὲν ἐπιστρέφεται.

Ἐὰν ἡ τοιαύτη περιουσία ἦχθῃ πρὸς φορολογίαν ὁμοῦ μετ' ἄλλης περιουσίας κειμένης ἐν Ἑλλάδι ἢ ἀλλοδαπῇ, ἐνεργεῖται νέα ἐκκαθάρισις καὶ βεβαίωσις τοῦ φόρου. Κατὰ ταύτην, ὁ φόρος ὑπολογίζεται ἐπὶ τῆς λοιπῆς μόνον περιουσίας (πλην τῆς κειμένης ἐν Αἰγύπτῳ ἢ Τουρκίᾳ) καὶ ὁ ἐπὶ πλέον βεβαιωθείς ἐκπίπτει. Ὁ τυχὸν ὅμως καταβληθεὶς φόρος, ἐφ' ὅσον ὑπολείπεται τοῦ ἀρχικῶς βεβαιωθέντος τοιοῦτου, ἐπιμερίζεται μεταξὺ τῶν δύο μερῶν τῆς περιουσίας (φορολογητέας καὶ ἀπαλλασσόμενης) καὶ ὁ μὲν ἐπιμεριστικῶς ἀναλογῶν ἐπὶ τῆς ἀπαλλασσόμενης περιουσίας δὲν ἐπιστρέφεται, ὁ δὲ ἀναλογῶν τοιοῦτος ἐπὶ τῆς λοιπῆς φορολογητέας περιουσίας ἐκπίπτει ἐκ τοῦ μετὰ τὴν νέαν ἐκκαθάρισιν βεβαιωτέου φόρου.

4. Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 9 τοῦ ἁρθροῦ 15ε τοῦ Διατάγματος τῆς 28 Ἰουλίου 1931 «περὶ Κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου», ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἁρθροῦ 9 τοῦ Νόμου 2246)1952, εἶναι ὅτι, ἐπὶ μεταβιβάσεως ὑπὸ ἰδιοκτήτου εἰς ἐργολάβον ποσοστῶν οἰκοπέδου ἐπὶ ἀντιπαροχῇ συνισταμένη εἰς ἀνέγερσιν ὑπὸ τοῦ ἐρ-

γοῦ διαιμερισμάτων ἰσοπόσου ἀξίας πρὸς τὸ μεταβιβαζόμενον ποσοστὸν οἰκοπέδου, ὀφείλεται, ἐκτὸς τοῦ φόρου μεταβιβάσεως καὶ ἀναλογικὸν τέλος χαρτοσήμου ὑπολογιζόμενον ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἐργολαβικῆς συμβάσεως.

Τὸ τέλος τοῦτο καταβάλλεται κατὰ τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 11 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἁρθροῦ ὁριζόμενα.

5. Ἡ μέσῳ τοῦ Χρηματιστηρίου ἀξιῶν μεταβιβάσεις μετοχῶν, ἰδρυτικῶν τίτλων, ὁμολογιῶν τῶν ἡμεδαπῶν ἢ ἀλλοδαπῶν ἐταιρειῶν ὡς καὶ τῶν ξένων ἐν γένει, χρεωγράφων δὲν ὑπόκειται εἰς τέλη χαρτοσήμου.

Ἡ διάταξις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1961 καὶ ἐφεξῆς μεταβιβάσεων.

Ἄρθρον 10.

1. Ἐπὶ συμβάσεων κατὰ τὰς ὁποίας συμφωνεῖται, ὅπως ὁ παραλαμβάνων τὸ ἐλαιόλαδον ἢ ἄλλα γεωργικὰ προϊόντα ἔμπορος καταβάλῃ τὴν ἀξίαν τῶν εἰς τὸν παραγωγὸν τούτων, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁρισθησομένης τιμῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς δηλώσεως τοῦ πωλητοῦ παραγωγῶ, ἐκδίδεται τιμολόγιον κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 24 καὶ 25 τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναγράφεται ἡ κατὰ τὸν χρόνον παραδόσεως τοῦ προϊόντος ἀξία, ὑπολογιζομένη ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς χονδρικῆς πωλήσεως.

2. Ἐπὶ τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀξίας τοῦ προϊόντος ὀφείλεται τὸ τιμολογιακὸν τέλος χαρτοσήμου.

Ἡ ὑποβολὴ φορολογικῶν στοιχείων εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον διὰ τὰ τιμολόγια ταῦτα καὶ ἡ καταβολὴ τοῦ τέλους χαρτοσήμου εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἐνεργοῦνται κατὰ τὰς κεκλιμένας διατάξεις.

3. Κατὰ τὸν χρόνον τοῦ ὁριστικοῦ διακανονισμοῦ (κοπῆς) τῆς τιμῆς τοῦ προϊόντος καὶ ἐφ' ὅσον προκύψῃ ἐπὶ πλέον ἢ ἐπὶ ἔλαττον διαφορά μεταξὺ τῆς συμφωνηθείσης τιμῆς καὶ τῆς τιμῆς δι' ἣν ἐξεδόθη τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τιμολόγιον, ἐκδίδεται, κατὰ περίπτωσιν, συμπληρωματικὸν τιμολόγιον ἢ πιστωτικὸν σημείωμα συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων.

4. Τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐκδιδόμενον συμπληρωματικὸν τιμολόγιον ἢ πιστωτικὸν σημείωμα, καταχωρούμενον ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν εἰς τὰ βιβλία τοῦ υποχρέου, ἐπηρεάζει τὰ ἀποτελέσματα τῆς χρήσεως ἐντὸς τῆς ὁποίας συντελεῖται ὁ ὁριστικὸς διακανονισμὸς τῆς συναλλαγῆς καὶ ἡ ἐκδοσις τοῦ ἐν λόγῳ φορολογικοῦ στοιχείου.

5. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἁρθροῦ ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ὑποθέσεων δι' ἃς ἡ ἀρχικὴ παράδοσις τοῦ ἐλαιολάδου ἢ ἐτέρου γεωργικοῦ προϊόντος, ἐγένετο μετὰ τὴν 1.1.1960 καὶ ἐφεξῆς.

Ἐποθέσεις τῆς ἀνωτέρω περιπτώσεως κριθεῖσαι ἄλλως, ἐπανεισάγονται πρὸς νέαν ἐπὶ τῆς οὐσίας κρίσιν ἐνώπιον τοῦ ἀρμόδιου Φορολογικοῦ Δικαστηρίου, αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὑποβαλλομένη ἐντὸς τριμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ καθορισθῶν τὰ τῆς καταβολῆς τοῦ ὀφειλομένου τέλους χαρτοσήμου εἰς δόσεις καὶ αἱ λεπτομέρειαι ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἁρθροῦ.

Ἄρθρον 11.

1. Ἀλλοδαπαὶ ἐταιρεῖαι, συμβληθεῖσαι μετὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης διὰ τὴν ἐκπόνησιν μελετῶν καὶ ἐπιθετικῶν ἔργων ὑποδομῆς τοῦ ΝΑΤΟ, ἐφ' ὅσον διὰ τῆς σχετικῆς συμβάσεως ὁρίζεται ὅτι θὰ βαρύνωνται διὰ τὰ ἐκ τῆς ἐργασίας ταύτης κέρδη διὰ τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος ὑπολογιζομένου πρὸς 2ο) ἐπὶ τῆς ἀμοιβῆς τῶν, ὑπόκεινται μόνον εἰς τὸν φόρον τοῦτον, τῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος Φορολογίας Καθαρῶν Προσόδων ἢ τοῦ φόρου Εἰσοδήματος μὴ ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης κερδῶν τῶν.

2. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἁρθροῦ 4 τοῦ Ν. 4459)1965 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«3. Εἰς περίπτωσιν καὶ ἣν κατὰ τὸν χρόνον τῆς μεταβι-

βάσεως του ακινήτου, κτηθέντος μετά την 1 Ιανουαρίου 1965, έχει παρέλθει τριετία από της λήξεως του έτους εκδόσεως της πολεοδομικής άδειας ανεγέρσεως της οικοδομής, ή τετραετία από της λήξεως του έτους κτήσεως του ακινήτου, δεν εφαρμόζονται, αίτησι του φορολογουμένου, αι περί εξαίρεσεως εκ του φόρου υπερτιμήματος διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου, υπαγομένων μετά την συμπλήρωσιν του χρόνου τούτου μεταβιβαζομένων παρὰ των οικοδομικών επιχειρήσεων διαμερισμάτων, καταστημάτων κλπ., εις την φορολογίαν αυτομάτου υπερτιμήματος του παρόντος Ν. Δ.

Τò εκ των πωλήσεων τούτων προκύπτων υπέρ του πωλητού υπερτίμημα, μη λογιζόμενον ως εισόδημα, δεν υπόκειται εις φόρον εισοδήματος.

Εάν ο πωλητής είναι ανώνυμος εταιρεία, δια της καταβολής του φόρου αυτομάτου υπερτιμήματος εξαντλείται ή φορολογική υποχρέωσις εκ φόρου εισοδήματος τόσον του Νομικού Προσώπου της Εταιρείας, όσον και των μετόχων αυτής ή διοικητικών συμβούλων δια την υπό μορφήν μερίσματος ή άμοιβής συμβούλων διανομήν εις αυτούς του υπερτιμήματος».

3. Τò Ίδρυμα Σταματίου Δεκόζη Βούρου, συσταθέν δια του Β. Διατάγματος της 26 Ιουλίου 1959, απαλλάσσεται παντός φόρου γενικού ή ειδικού τέλους, ή εισαγωγικού και εξαγωγικού δασμού, ύφισταμένου ή επιβληθησομένου εις τò μέλλον υπέρ του Δημοσίου, Δήμων, Κοινοτήτων ή υπέρ οίουδήποτε Ταμείου ή Οργανισμού δια πάσαν και οιασδήποτε φύσεως κινήτην ή ακίνητον περιουσίαν αυτού ως και δια πάσαν δικαιοπραξίαν άφορώσαν αυτό, ως και του φόρου κληρονομιών ή δωρεών και τελών χαρτοσήμου. Αί τυχόν δέ συμβολαιογραφικαί μετ' άλλων προσώπων συμβάσεις συντάσσονται επί παγίου χαρτοσήμου δραχμών πέντε (5).

*Άρθρον 12.

1. Η υπό των κειμένων διατάξεων προβλεπομένη όλική ή μερική απαλλαγή από δασμών και λοιπών φόρων, εισπραττομένη κατά την εισαγωγήν ειδών εισαγομένων υπό του Δημοσίου και πάσης φύσεως Νομικών Προσώπων Δημοσίου ή Ίδιωτικού Δικαίου, δεν περιλαμβάνει έφεξής τόν φόρον κύκλου εργασιών και τόν ειδικόν φόρον του άρθρου 17 του Νόμου 3092)1954 ως τούτο άντικατεστάθη δια του άρθρου 15 του Ν.Δ. 4257)1962.

2. Η κατά την προηγουμένην παράγραφον κατάργησις δεν περιλαμβάνει τὰ είδη τὰ εισαγόμενα :

α) υπό των έν Ελλάδι ξένων Πρεσβειών και Προξενείων, β) υπό των ξένων Αποστολών και ξένων Φιλανθρωπικών Οργανώσεων,

γ) υπό των εταιρειών των συμβεβλημένων μετά του Δημοσίου δια συμβάσεων κυρωθεισών δια νόμου.

δ) υπό των εταιρειών των υπαγομένων εις τὰς διατάξεις του Ν.Δ. 2687)1953,

ε) υπό των εταιρειών των υπαγομένων εις τὰς διατάξεις του Ν. 4171)1961 δυνάμει συμβάσεων, συναπτομένων κατ' εφαρμογήν του άρθρου 4 του νόμου τούτου,

στ) υπό των Ίσρων Ναών συμφώνως τῷ έδαφίῳ 7 της παρ. 2 του άρθρου 1 του Α.Ν. 896)1937,

ζ) τὰς υπό του Υπουργείου Γεωργίας εισαγομένης ζωτροφάς, δια τὰς ανάγκας των γεωργικών Συνεταιρισμών κλπ., συμφώνως τῇ παραγρ. 2 του άρθρου 39 του Ν. 3686)1957,

η) τὰ δωρεάν αποστελλόμενα είδη περιθάλψεως κλπ. τὰ εισαγόμενα υπό των Φιλανθρωπικών έν γένει Ίδρυμάτων ή Φιλανθρωπικών Νομικών Προσώπων, συμφώνως τῷ άρθρῳ 6 του Ν. 3686)1957.

*Άρθρον 13.

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 6 του Ν. 4171)1961 «περί λήψεως γενικών μέτρων δια την υποβοήθησιν της ανάπτυξεως της οικονομίας της χώρας», ως συνεπληρώθη δια της παρ. 4 του άρθρου 4 του Ν.Δ. 4256)1962 «περί ιδρύσεως και επεκτάσεως βιομηχανιών και βιοτεχνιών», αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«1. Προκειμένου περί ειδών, παραγομένων και πωλουμένων υπό της έγχωρίου βιομηχανίας ή βιοτεχνίας, πρὸς αγοραστάς, οί όποιοι κατά τὰς κειμένας διατάξεις δικαιούνται, μερικής ή όλικής απαλλαγής από δασμών και λοιπών φόρων, δι' όμοια προϊόντα εισαγόμενα εκ του έξωτερικού, επιστρέφονται εις τούς πωλητάς, οί δασμοί και λοιποί φόροι οί καταβληθέντες κατά την εισαγωγήν των πρώτων υλών, άλλοδαπής προελεύσεως, των χρησιμοποιηθεισών δια την κατασκευήν τῶν ειδών τούτων, υπό τούς ίδίους όρους και προϋποθέσεις, τούς ισχύοντας εκάστοτε προκειμένου περί επιστροφής δασμών επί πρώτων υλών έμπεριεχομένων εις προϊόντα εξαγόμενα εις άλλοδαπήν.

Προκειμένου περί πωλήσεως προϊόντων βιομηχανικών ή βιοτεχνικών, περί των τὸ προηγούμενον έδαφίον, πρὸς τὸ Δημόσιον ως και πρὸς Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου ή Ίδιωτικού Δικαίου, πάσης φύσεως, τὰ όποία, κατά την διάταξιν της παραγράφου 1 του άρθρου 12 του παρόντος, δεν απαλλάσσονται του φόρου κύκλου εργασιών και του ειδικού φόρου του άρθρου 17 του Ν.Δ. 3092)1954, ως τούτο άντικατεστάθη δια του άρθρου 15 του Ν.Δ. 4257)1962, των επιβαλλομένων κατά την εισαγωγήν εκ του έξωτερικού όμοίων προϊόντων, ο φόρος κύκλου εργασιών και ο ειδικός φόρος δεν περιλαμβάνονται μεταξὺ των επιστρεφόμενων λοιπών φόρων».

2. Απαλλάσσονται του φόρου κύκλου εργασιών του έδαφίου α' άρθρου 1 του Α.Ν. 660)1937 τὰ άκαθάριστα έσοδα των βιομηχανικών και βιοτεχνικών επιχειρήσεων εκ πωλήσεως προϊόντων, πρὸς δικαιουμένους, κατά τὰς ισχύουσας διατάξεις, απαλλαγής από του φόρου κύκλου εργασιών, έν περιπτώσει εισαγωγής υπό των ιδίων, όμοίων προϊόντων εκ του έξωτερικού.

3. Επίσωτρα εκ καουτσούκ επιβατικών αυτοκινήτων, προερχόμενα από καθολικήν αναγόμεσιν μεταχειρισμένων επισώτρων, δεν έμπίπτουσιν εις τὰς διατάξεις του άρθρου 1 του Ν.Δ. 3829)1958.

Η ισχύς της παρούσης διατάξεως εφαρμόζεται και επί εκκρεμών φορολογικών υποθέσεων, ο τυχόν δέ δεβιωθείς φόρος καταναλώσεως επί άκαθάριστων έσόδων εκ της πωλήσεως μεταχειρισμένων επισώτρων, υποβληθέντων εις αναγόμεσιν έν τῇ ημεδαπῇ, εκπίπτει.

4. Η αλθής έννοια του άρθρου 14 του Ν. 1620)1951, ως έτροποποιήθη δια της παραγράφου 7 του άρθρου 17 του Ν.Δ. 4242)1962, είναι ότι αι ασφαλιστικαί επιχειρήσεις υπόκεινται εις τόν φόρον κύκλου εργασιών του Α.Ν. 660)1937 δια τὸ σύνολον των κτωμένων ασφαλιστρων, περιλαμβανομένων και των παρμαρτούντων έν τῇ ασφαλιστικῇ συμβάσει πάσης φύσεως δικαιωμάτων, άνευ μειώσεως τούτων κατά τὰ ποσά των παρεχομένων εκπτώσεων.

Η διάταξις της παρούσης παραγράφου εφαρμόζεται και επί εκκρεμών υποθέσεων παρελθόντων οικονομικών έτών.

*Άρθρον 14.

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 7 του Ν. Διατάγματος 2512)53 «περί διαλύσεως των ΚΤΕΦΑ κλπ.» αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Η εκδοσις φορτωτικών έγγραφων, εξαίρεσει των φύλων φορτώσεως ή δηλωτικών, επί μεταφορᾶς άραδών δι' αυτοκινήτων δημόσιας χρήσεως, δύναται νά ανατίθεται, και εις Μεταφορικά Γραφεία ή έτερα, φυσικά ή νομικά πρόσωπα κατόπιν άδειας του Οικονομικού Εφόρου, κρίνοντος εάν ταύτα έχουν πάντα τὰ έχέγγυα δια την πλήρη εφαρμογήν των διατάξεων του παρόντος νόμου και του Κώδικος Φορολογικών Στοιχείων.

Η κατά τὰ άνωτέρω άδεια χορηγείται μετ' αίτησιν του ενδιαφερομένου, υπό του Οικονομικού Εφόρου, εις την περιφέρειαν του όποιου εύρίσκεται ή έδρα της επιχειρήσεως του αιτούντος.

Απαραίτητοι προϋποθέσεις δια την χορήγησιν της άδειας εκδόσεως φορτωτικών έγγραφων τυγχάνουσι:

α) Η εκπλήρωσις υπό του αιτούντος άπασών των ληξιπρο-

θέσμων φορολογικών αὐτοῦ υποχρεώσεων ἐκ φόρου εἰσοδήματος, φόρου κύκλου ἐργασιῶν, τελῶν χαρτοσήμου καὶ τελῶν κυκλοφορίας αὐτοκινήτων, κρατήσεων ἐπὶ τῶν κομιστῶν τοῦ Ν. 4045)60 τοῦ Ν.Δ. 2512)53 καὶ τοῦ Ν.Δ. 3839)58, δημοτικού φόρου τοῦ Ν.Δ. 3570)56, εἰσφοράς ὑπὲρ ΟΓΑ, Δήμων—Κοινοτήτων καὶ Ἀγροφυλακῆς τοῦ Ν. 4169)61, ὡς καὶ ἐκ προστίμων διὰ παραβάσεις τῶν σχετικῶν φορολογικῶν διατάξεων καὶ τοῦ Κ.Φ. Στοιχείων. Προκειμένου περὶ ὁμορρυθμίου, ἐτερορρυθμίου ὡς καὶ ἐταιρείας περιορισμένης εὐδύνῃς, αἱ περὶ τῶν ἀνωτέρω φορολογικῶν υποχρεώσεις δέον νὰ ἔχῳσιν ἐκπληρωθῇ ὑφ' ὧν τῶν ἐταίρων.

β) Ἡ κατάθεσις εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφόρον ἐγγυήσεως δραχμῶν 20.000 ἕως 50.000 προκειμένου περὶ ἐπιχειρήσεων ἐδρευουσῶν εἰς πόλεις μέχρις 20.000 κατοίκων, δραχμῶν 40.000 ἕως 80.000 προκειμένου περὶ ἐπιχειρήσεως ἐδρευουσῶν εἰς πόλεις ἀνω τῶν 20.000 καὶ μέχρι 50.000 κατοίκων καὶ δραχμῶν 80.000 ἕως 120.000 εἰς τὰς λοιπὰς περιπτώσεις. Τὸ πρὸν τῆς ἐγγυήσεως, παρεχομένης εἰς ἐμπράγματον ἀσφάλειαν ἐπὶ ἀκινήτου εἴτε δι' ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς Τραπεζῆς, τῆς ὁποίας ὁ τύπος ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καθορίζεται, κατὰ περίπτωσιν, ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄδεια ἐκδόσεως φορτωτικῶν ἐγγράφων ἰσχύει, μετ' ἐγκρίσιν τοῦ χορηγήσαντος ταύτην Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ διὰ τὸ ὑποκατάστημα τοῦ ἐκδότη, διὰ τὸν καθορισμὸν ὅμως τοῦ ποσοῦ τῆς ἐγγυήσεως λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ πόλις ἐνθα τὸ ὑποκατάστημα, ἐφ' ὅσον αὕτη ἔχει μεγαλύτερον πληθυσμὸν τῆς πόλεως, ἐνθα ἡ ἔδρα τῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ ἐκδότη.

2. Ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1965 παύουσιν ἰσχύεσθαι αἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου χορηγηθεῖσαι ἄδειαι ἐκδόσεως φορτωτικῶν ἐγγράφων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προἰσχυουσῶν διατάξεων.

Ἄρθρον 15.

1. Διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μετὰ γνώμην τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Λογιστικῶν Βιβλίων, δύνανται νὰ τροποποιῶνται, συμπληροῦνται, καταργοῦνται καὶ κωδικοποιῶνται εἰς ἐνιαῖον κείμενον ὑπὸ τὸν τίτλον «Κώδιξ Φορολογικῶν Στοιχείων» πᾶσαι αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ τήρησεως βιβλίων καὶ στοιχείων καὶ εἰδικώτερον: αἱ διατάξεις τοῦ κατ' ἐξουσιοδότησιν τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ Α. Ν. 1520)1950, ὡς ἐκυρώθη διὰ τοῦ Νόμου 1618)1951, ἐκδοθέντος ἀπὸ 7 Ἰουλίου 1952 Β. Διατάγματος «περὶ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων», ὡς αὗται ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν μεταγενεστέρως διὰ τοῦ ἀπὸ 27 Ἀπριλίου 1956 Β. Διατάγματος, τῶν ὑπ' ἀριθ. 820)1960, 149)1965 καὶ 402)1965 Β. Διαταγμάτων, τοῦ Ν. 4045)1960, τοῦ Ν.Δ. 4444)1964 καὶ τοῦ παρόντος νόμου, αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 4, 5, 6, 7, 8, 9 καὶ 11 τοῦ Ν.Δ. 2512)1953, αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 8 τοῦ Ν.Δ. 3516)1956 καὶ τοῦ ἀρθροῦ 20 τοῦ Ν.Δ. 3717)1957, αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1, 2 καὶ 3 τοῦ Ν.Δ. 3848)1958, ὡς αὗται ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν μεταγενεστέρως διὰ τῶν Ν.Δ. 4242)1962 καὶ 4444)1964 καὶ τοῦ παρόντος ὡς καὶ αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 πῆς περιπτώσεως Γ' τοῦ ἀρθροῦ 18 τοῦ Νόμου 4464)1965.

2. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύνανται, καὶ καθορισθῇ ἀποζημιώσεις τῶν ἀπασχοληθισμένων ὑπαλλήλων διὰ τὴν κωδικοποίησιν τῆς περὶ τῆς ἡ προηγουμένη παράγραφος νομοθεσίας, καταλογιζομένη εἰς βάρος τῶν ἐξόδων βεβαιώσεως τῶν ἀμέσων φόρων.

Ἄρθρον 16.

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 12 παρ. 1 Α.Ν. 1671)51 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων» προβλεπομένη μεταβίβασις ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα, τοὺς Γενικοὺς Διευθυντὰς κλπ. τῆς ἐξουσίας τοῦ ὑπογράφειν ἀποφάσεις, ἔγγραφα, ἐντάλματα, ἐντολὰς ἢ ἄλλας πράξεις, πρὸς ἐκδοσὶν τῶν ὁποίων τυγχάνει ἀρμόδιος ὁ Ὑ-

πουργός, περιλαμβάνει καὶ τὰς ὁμοίας πράξεις τὰς ἐκδιδόμενας τῇ συμπράξει πλειόνων Ὑπουργῶν.

Ἡ ἰσχύς τῆς διατάξεως τῆς παρούσης παραγράφου ἀνατρέχει ἀπὸ τῆς 30 Ἰουνίου 1955, καταργουμένης πάσης ἀντιθέτου διατάξεως.

Αἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κατ' ἐξουσιοδότησιν ἐκδοσίου τῶν συμπραττόντων ἀρμοδίων Ὑπουργῶν ἐκδοθεῖσαι ὑπὸ τῶν οἰκείων ὀργάνων τῆς Διοικήσεως πράξεις, περὶ τῶν ἀνωτέρω, θεωροῦνται ὡς καλῶς ἐκδοθεῖσαι καὶ ἔχουν πλήρη ἰσχὺν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς των.

Ἄρθρον 17.

1. Αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ Ν. Δ. 4366)64 «περὶ Ε.Τ.Β.Α.», ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν τῶν συνισταμένων ὑπὸ τῆς Ε.Τ.Β.Α. διὰ κεφαλαιῶν αὐτῆς καὶ μόνον κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα κατ' ὃ τῇ Ε.Τ.Β.Α. τυγχάνει ὁ μόνος μετοχὸς τούτων.

2. Εἰς τὸ τέλος τῆς παρ. 4 τοῦ ἀρθροῦ 9 τοῦ Ν. Δ. 4366)1964 περὶ Ε.Τ.Β.Α. προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω: «Ἡ κατὰ τὰ ἄνω μεταβίβασις περιουσιακῶν στοιχείων τοῦ Δημοσίου ἢ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς εἰς τὴν Ε.Τ.Β.Α., ἐνεργεῖται μετὰ προηγουμένην σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς».

3. Ἡ ἐκτίμησις τῆς ἀξίας τῶν εἰσφορῶν καὶ ἐν γένει περιουσιακῶν στοιχείων τῶν εἰσφερομένων παρὰ τῆς Ε.Τ.Β.Α. εἰς Ἀνωνύμους Ἐταιρείας, ἐνεργεῖται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τριῶν ἐμπειρογνομόνων ἐχόντων εἰδικὰς γνώσεις, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐμποτικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς Ἀντιπροέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, καταργουμένης πάσης ἀντιθέτου γενικῆς ἢ εἰδικῆς διατάξεως, ἀφορώσης ἄλλον τρόπον ἐκτιμήσεως τῶν εἰσφορῶν.

4. Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ Ν. Δ. 3445)1955 «περὶ κυρώσεως συμβάσεων ἀφορώσων τὸν Ο.Χ.Ο.Α.» καταργεῖται κατὰ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑποκαταστάσιν εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ τέως Ο.Χ.Ο.Α., Ἑλληνικὴν Τράπεζαν Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως ἥτις ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δικαιούται ἐλευθέρως νὰ ζητῇ τὴν τροπὴν τῶν προνομιούχων μετοχῶν αἰτίνας ἀνήκουσιν εἰς αὐτὴν εἰς κοινὰς τοιαύτας, κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσι τὰ ἐν ἐδαφίῳ 1 τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ Ν. Δ. 3445)55 ὁριζόμενα.

5. Ἡ τροποποίησις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 207)28-3-1965 Β. Δ)τος «περὶ συστάσεως Ταμείου Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Ε.Τ.Β.Α. κλπ.», δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 52)31-3-1965 Φ.Ε.Κ. Τεύχος Α' ὅπου κυροῦται διὰ τοῦ παρόντος ἀφ' ἧς ἰσχυοῦν, διὰ ἐνεργεῖται διὰ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κατὰ τοὺς ὅρους καὶ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ Ν. 2868)1922 καὶ τοῦ Δ)τος τῆς 8)21.12.1923.

Ἀποτελοῦσι πρόσθετον πόρον τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ τῆς Ε.Τ.Β.Α. τὰ ἐσοδα ἐξ ἀσφαλιστικῶν καλύψεων ἔχουσιν σχέσιν μετὰ τὰς ἐργασίας τῆς Ε.Τ.Β.Α. ὡς καὶ τῶν ἐλεγχόμενων ὑπ' αὐτῆς Ἐταιρειῶν.

6. Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἀρθροῦ 10 τοῦ Ν. Δ)τος 4366)64 προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω: «Κατ' ἐξαίρεσιν κατατάσσονται ἐπίσης προνομιακῶς ἀπαιτήσεις ἐργατοῦπαλλήλων ἐκ δεδουλευμένων ἀμοιβῶν ἐκ συμβάσεως μισθώσεως ἐργασίας καὶ ἐξ ἀποζημιώσεως τοῦ Ν. 2142)20 ὡς ἐτροποποιήθη καὶ τοῦ ἀπὸ 16—18 Ἰουλίου 1920 Β. Διατάγματος».

Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ γενομένων ἤδη πλειστηριασμῶν, ἐφ' ὅσον ὁ ἐπ' αὐτῶν πῖναξ πωτατάξεως δὲν κατέστη εἰσέτι τελεσίδικος ἰσχύει δὲ ἀπὸ 16-9-1964».

Ἄρθρον 18.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ Ν. Δ. 3787)1957, ὡς αὗται ἰσχύουν τροποποιήθησιν καὶ συμπληρωθῇσιν, καθὼς καὶ ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ Ν. Δ. 3846)1958, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1965 καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιχειρήσεων ἐκδόσεως διμηνιαίων καὶ τριμηνιαίων ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν τῶν μὴ κυκλοφορούντων μετὰ ἀνεγκυριστημένων προεκτορεῖων.

Τὸ πρὸν τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 5 τοῦ Ν. Δ. 3787)1957 παγίου τέλους περιορίζεται εἰς τὸ τέταρτον προνομιούχου περὶ πει-

ριοδικών της παρούσης παραγράφου των οποίων η κυκλοφορία είναι ελάσσων των 5.000 φύλλων κατά τρίμηνον ή τριμήνιον, κατά περιπτώσεων.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου δεόν ὥπως οἱ ἀσχυρῶντες τὰς ἀνωτέρω ἐπιχειρήσεις τύπου ὑποβάλλουσιν εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἑφορὸν σχετικὴν ἐγγράφον διήγησιν ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, προκειμένου διὰ περὶ νεοῖδρυμένων ἐπιχειρήσεων ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως λειτουργίας αὐτῶν.

2. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 9α τοῦ ἀρθροῦ 9 τοῦ Ν. Δ. 4242/1962, καὶ ἐν συνεχείᾳ τῶν λέξεων «τῶν μὴ κυκλοφορούντων μέσῳ ἀνεγνωρισμένων πρακτορείων», προστίθεται:

«Τοῦ καταβλητέου κατὰ τὸ ἀρθρον 5 τοῦ Ν.Δ. 3787/1957 παγίου τέλους ὑπολογιζομένου ἀναλογικῶς, διὰ μὲν τὰς μηνιαίας ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ εἰς τὸ 1)15, διὰ τὰς δεκαπενθήμερους ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ εἰς τὸ 1)8 καὶ διὰ τὰς ἐβδομαδικαίας ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ εἰς τὸ 1)3 τοῦ διὰ τὰς κάτω τῶν 5.000 φύλλων ἡμερησίας ἐφημερίδας παγίου μηνιαίου τέλους τῶν δραχμ. 1.250.

Τὰ καταβαλλόντα πάγιον τέλος ἐντυπα, ἀπαλλάσσονται πάσης ἄλλης φορολογικῆς ὑποχρέωσης.

3. Ἡ ἀληθὴς ἐννοια τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἀρθροῦ 10 τοῦ Ν. Δ. 3765/1957 εἶναι ὅτι ἡ ὑπὸ ταύτης προβλεπόμενη ἐκπτώσις ἐκ τῶν φορολογητέων κερδῶν παρέχεται ἐφ' ὅσον ἡ σχετικὴ ἐγγράφη δὲν εἶχεν, ὡς πρὸς αὐτά, καταστή «τελεσιδικίᾳ» κατὰ τὸν χρόνον δημοσιεύσεως τοῦ Ν.Δ. 3765/1957».

Ἄρθρον 19.

1. Ὁμολογίαι τοῦ Δανείου Ἐνοποιήσεως 2ο)ο 1962 ὡς καὶ τοιαῦται τῶν μέχρι τοῦ ἔτους 1940 ἐκδοθέντων ἐν πῶ Ἑσωτερικῇ Κρατικῇ εἰς δραχμὰς δανείων μὴ προσκομισθεῖσαι πρὸς ἀνταλλαγὴν κατὰ τὰ ἐν ἀρθροῖς 3 καὶ 4 τοῦ Ν.Δ. 4368/64 ὀριζόμενα ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἀρθρῶν τασσομένης προθεσμίας ὑπόκεινται εἰς ἐξαγορὰν παρὰ τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῇ κατὰ τὴν 31.3.1965 τιμῇ κλεισίματος τῶν, πρὸς ἃς αὐταὶ δ' ἀπαλλάσσοντο, ὁμολογιῶν τοῦ Λαχειοφόρου Δανείου ἐνοποιήσεως 2,1)2ο)ο 1962, ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν.

2. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ Ν. Δ. 4368/64 ἀντικαθίσταται ἀφ' ἧς ἰσχυσεν, ὡς ἀκολούθως:

«3. Ἀπλοὶ ἢ πολλαπλοὶ τίτλοι ὁμολογιῶν κληρωθέντες μετὰ λαχνοῦ ἐξοφλοῦνται ὁλοσχερῶς διὰ τῆς καταβολῆς τοῦ ἐκ λαχνοῦ κέρδους τῆς ἀξίας τούτων ὑπολογιζομένης ἐπὶ τῇ τιμῇ τῆς πρὸ τῆς κληρώσεως, λαβούσης χώραν τελευταίας πραγματοποιήσεως χρεωλυσίου, ὡς καὶ τῆς ἀξίας τῶν τυχόν προσηρημένων αὐτοῖς ληξιπροθέσμων καὶ μὴ παραγεγραμμένων τοκομεριδιῶν».

3. Ἐξουσιοδοτεῖται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὥπως δι' ἀποφάσεων τοῦ ρυθμίσῃ πᾶν τυχόν ἀνακύπτον θέμα συναφές

μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ διατάξεων.

Ἄρθρον 20.

1. Ἡ προθεσμία τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ Ν. Δ. 4352/1964 ὡς αὕτη παρετάθη ὑπὸ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἀρθροῦ 22 τοῦ Ν. Δ. 4374/64 καὶ παραγράφου 3 τοῦ ἀρθροῦ 14 τοῦ Νόμου 4459/1965, εἰδικῶς διὰ τὰ συμβούλια ἀρμοδιότητος Γενικῆς Διευθύνσεως Δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁργανισμοῦ Τουρισμοῦ καὶ Ἑθνικοῦ Ἰδρύματος Ραδιοφωνίας ὡς καὶ Σχολῆς Τουριστικῶν Ἐπαγγελματιῶν, παρατείνεται ἐπὶ ἓνα μῆνα εἰσέτι ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

2. Τὸ ἐδάφιον γ' τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Ν. Δ. 3078/54 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Χρηματιστηρίου ἀξιῶν διατάξεων» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

(γ) νὰ ἔχη ἡλικίαν τοῦλάχιστον 25 ἐτῶν καὶ νὰ ἔχη ἐκπληρώσει τὰς στρατιωτικὰς του ὑποχρεώσεις.

«3. Αἰτήσεις, ἀναφοραὶ καὶ ἐγγράφα πάσης φύσεως ἀπειθονόμενα πρὸς Δημοσίαν, δημοτικὴν ἢ πάσης φύσεως ἀρχήν, φέρουν πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τὴν φράσιν «Μετὰ τιμῆς». Τυχὸν παράλειψις τῆς φράσεως αὐτῆς δὲν ἐπιφέρει ἀκυρότητα τοῦ ἐγγράφου οὐδὲ συνεπάγεται κύρωσιν τινὰ διὰ τὸν συντάκτην του. Πᾶσα προγενεστέρα διάταξις καταργεῖται».

Ἄρθρον 21.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν. Δ. ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, πλὴν τῶν διατάξεων δι' ἃς ἄλλως ἐν αὐταῖς ὀρίζεται.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ἰουλίου 1965

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΓΕΩΡΓ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤΕΦ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ, ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΔΗΣ, Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ, Ι. ΖΙΓΑΝΗΣ, ΣΤ. ΧΟΤΤΑΣ, ΣΤ. ΑΛΛΑΜΑΝΗΣ, ΑΛ. ΜΠΑΛΑΤΑΖΗΣ, ΑΝΔΡ. ΚΟΚΚΕΒΗΣ, ΣΤ. ΜΠΙΡΗΣ, Δ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ, ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΜΙΧ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΚΩΝΣΤ. ΜΑΡΗΣ, ΜΙΧ. ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ, Α. ΣΠΑΝΟΡΡΗΓΑΣ, ΑΓΓ. ΑΓΓΕΛΟΤΣΗΣ, ΕΤΑΓΓ. ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ.

Ἐδεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ἰουλίου 1965

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Ν. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Από 1 Ιανουαρίου 1960 ή ετησία συνδρομή της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως, ή τιμή των τμηματικώς πωλουμένων φύλλων αυτής και τα τέλη δημοσίευσως εν τη Έφημερίδι της Κυβερνήσεως, καθωρίσθησαν ως κάτωθι:

Α. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διά τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	400
2. » » » Β'	»	250
3. » » » Γ'	»	200
4. » » » Δ'	»	400
5. » » Παράρτημα	»	200
6. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κλπ.	»	500
7. » » Τεύχος Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κλπ.	»	300
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	»	2.000

Οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοήθειας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀπολογούν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	20.—
2. » » » Β'	»	12,50
3. » » » Γ'	»	10.—
4. » » » Δ'	»	20.—
5. » » Παράρτημα	»	10.—
6. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	25.—
7. » » Τεύχος Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π.	»	15.—
8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	10.—
9. » » Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	»	100.—

Β. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἐκαστον φύλλον, μέχρις 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 2, ἀπὸ 9 σελίδων καὶ ἄνω, ἐκτὸς ἐδικῶν περιπτώσεων, δραχ. 5.

Γ. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:

Α'. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	200
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν...	»	5.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	1.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰ συνέλευσεις, ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Ν. 3221)24 γνωστοποιήσεων.	»	500
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ.20)5)1939	»	100
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	2.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν	»	500
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν	»	300
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων	»	2.000

10. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπων ἐν Ἑλλάδι ἁλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν	Δραχ.	1.000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	5.000

Β'. Δημοσιεύματα Ἑταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης

1. Τῶν καταστατικῶν	Δραχ.	500
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	200
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	100
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	500
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	500

ΙΙ. Εἰς τὸ Δ' τεύχος καὶ Παράρτημα

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	200
2. Τῶν ἀδειῶν πωλήσεως ἱαματικῶν ἀφαιμάτων	»	500

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοήθειας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης ἐν γένει ὠρίσθη εἰς 5%.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα ἐναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, ὅπερ μερίμνη τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλωνται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα, ἅτινα ἀποδίδουσι τοῦτο εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζόμενα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 192378)3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΡΟΝΕΟ 185) ἐγκυκλίου διαταγῆς τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστέλλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

●ΕΘΦ. ΚΩΣΤΟΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ